

BOGOLJUB
CERKVEN LIST ZA SLOVENCE

Izhaia začetkom vsakega mesca

Izdaja Katoliška bukvarna
Tiska Katoliška tiskarna

Stané: za celo leto K 2^{.-}; za Nemóijo K 2^{.-}50;
za Ameriko in vse ostale zunanje-kraje K 3^{.-}.

Spisi in dopisi se pošljajo uredništvu,
naročnina in darovi pa upravníštvu
Bogoljuba v Ljubljani

Spisi se morajo poslati do 10., dopisi do
15. prejšnega meseca.

Pijte samo

1473

„Tolstovršsko slatino“

ki je edina slovenska ter najboljša zdravilna in namizna kislavoda. — Naroča se: Tolsti vrh, p. Guštanj, Koroško.

Svoji k svojim! Svoje cenjene odjemalce opozarjam tem potom, naj se nikar ne dajo prevariti po bahati reklami tuje konkurence, ki večkrat ne izpolni svojih obljub. Naj se torej vsakdo pri nakupu **ur, verižic** in druge **zlatnine** zaupno obrne na podpisanega in gotovo bo zadovoljen. 186

Ljubljana, Kopitarjeva ulica 4. **L. Vilhar, urar.**

Naše gospodinje!!!

Zahtevajte vedno pri vseh trgovcih

Kolinsko kavino primes v korist obmejnih Slovencev.

735

Edina izborna priložnost za nakup za trgovce kakor tudi za zasebnike!

40—45 metrov lepo sortiranih ostankov samo po K 16.— I^a, I^a ostanki po K 18.—, obstoječi iz flanele za bluze in srajce, modnega ripsa, cefira, oksforda za srajce, posteljne prevleke, blaga za predpasnike, belega platna za srajce in kratka oblačila. Ostanki so 6—15 m dolgi, pristno pralni in najboljše kakovosti, razpošilja proti povzetju tkalnica platna Karl Kohn, Nachod, št. 23. — Na željo pošljem vzorce od vseh svojih izdelkov zastoj in franko.

Dobro računale !

in prav izvolile so one gospodinje, ki uporabljajo kot pridatek za kavo v svojem gospodinjstvu

„pravega Francka: s kavnim mlinčkom“ iz zagrebske tovarne. — Kakovost „pravega Francka:“ se je mnoga desetletja kot najbolj ugajajoča, njegova izdatnost kot najkrepkejša izkazala.

1585

Naročite ostanke

lepe, po znižanih cenah, brez napake; do 20 m dolge, po povzetju.

20 m flanela K 7-20. 20 m flanela za srajce K 12.—. 20 metrov ostankov barbenta K 8-40. 20 metrov flanela za bluze K 14.—. 20 m ostankov barbenta la K 10.—. 20 metrov boljšega barbenta la K 16.—. 20 m kretona za srajce K 12.—. 20 metrov oksforda za srajce K 12.—. 20 metrov kanafasa 1/4 šir. K 8-80. 20 m kanefasa 1/4 šir. la K 9-20. 20 m platn. kanafasa, 120 cm širokega, rdečega, K 16.—. 15 m lep. perlinega barbenta ovoj (bala) samo K 11-50. 20 m šifona la K 14.—. 12 m platna za brisače K 4-60. 9 m fustiana za moške hlače K 9.—. 9 metrov žameta la K 17.—. 8 m voln. blaga za celo obleko K 11.—. Lepa preproga za tla 1 m K — 90. 10 komadov predpasniki in krila, lepo šivano, samo K 14.—.

Pišite po vzorce blaga iz tkalnice.

Tkalnica OSWALD LEBEK, Toplece Belohrad, Češko

Dama

610

ki hoče pospeševati kožno nego, ki hoče izgubiti pege, ter doseči nežno mehko kožo in belo polt, se umiva le z **Steckpferd** lilijno mlečno milo (znamka Steckpferd) tvrde Bergmann & Co., Tešin ob Labi. Komad po 80 v se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in trgovinah s parfumom itd.

Prehavo pospešuje, tek vzbuja, milo odvaja
slovito sredstvo za negovanje želodca

dr. Rose balsam

iz lekarne B. Fragnerja v Pragi.

V vseh lekarnah. 3079

Pristen le s to varstveno znamko.

Steklenica 2 in 1 krono.

Priznано dobro blago za
moške in ženske obleke
sukno, platno in drugo
manufakturno blago se
kupi najceneje
-- v Ljubljani --

„Pri Gorenjki“

Pogačarjev trg.

Ostanki po znižanih
cenah.

2707

S. Benisch

Največja češka tvrdka za nakupovanje **cenege posteljnega perja!**
1 kg novega, **sivega**, skubljenega, dobrega **gosjega perja** 2 K; 1 kg boljšega 2 K 40 v, **polbelega** 2 K 80 v, **belega** 4 K, **belega** skubljenega 5 K 10 v, 1 kg izredno finega **snežnobelega**, skubljenega 6 K 40 v in 8 K; 1 kg **sivega puha** 6 K in 7 K; 1 kg **belega puha** 10 K; najfinejši **prsi puh** 12 K. — Pri 5 kg se pošlje franko. — **Dovršene postelje** bogato napolnjene, iz zelo gostega, jako trpežnega, rdečega, modrega, belega ali rumenega nankinblaga, 1 **pernica** 180 cm dolga, 116 cm široka, z **dvema blazinama**, vsaka 80 cm dolga in 58 cm široka, napolnjena z lepim, mehkim **račjim perjem** 16 K, z izredno finim **polpuhom** 20 K, z najfinejšim sivim **puhom** 24 K; **posamezne pernice** po 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; **blazine** 3 K, 3 K 50 v, 4 K. — Pošilja proti povzetju od 12 K višje rano. **S. BENISCH v Dešenici 766 Sumava, Češko.** — Zamenjava in frankovrnitev dopuščena, za neugajajoče se vrne denar. — Ceniki na zahtevo zastojn in franko.

Pri nakupu gvantnega blaga v Ljubljani

najdete veliko zalogo za moške in žens e obleke, kakor tudi perilnega blaga, novosti v rutah in šerpah, kakor tudi vse drugo v to stroko spadajoče blago v doli imenovanih trgovinah

kjer je vsakdo dobro in prijazno postrežen

R. Miklauc

Stritarjeva (Spitalska) ulica št. 5

Pri Škofu

Pogačarjev trg (Sadni trg)

v veliki mestni hiši nasproti molarjev

Pri Miklavžu

Medena ulica zraven loterije

2682 15

1000 rodbin se oblači s tkalskimi izdelki iz **SPY!**

Poizkusna pošiljatev po povzetju: 23 m kanafasa „REKORDIA“ rdeče ali modro pasastega K 10-60, 23 m bele tkanine za srajce „IRIS“ samo 11 K.

Vzorci brokata, damasta, oksforda, zlasti modnega 1903 blaga pošiljata radovoljno zastojn (10)

Starek & Machaně, Spy, št. 63, Češko.

Mesečni koledar za julij 1911.

Dan	Godovi	Celodnev. češč. presv. R. T.		Razne slovesnosti	
		Ijublj. škof.	Iavant. škof.		
1	Sobota	Julij, muč.	Ljubljana Trnovo	Zibika	Kanonična vizitacija in birmovanje v ljubljanski škofiji: 2. Gorenji Logatec 4. Bevke 6. Polhov Gradec 7. Črni Vrh 9. Horjul 10. Št. Jošt 11. Podlipa 13. Rakitna 14. Preserje 16. Borovnica 23. Dolenji Logatec 25. Rovte 26. Vrh
2	Ned.	4. pobink., Obisk. Dev. Marije	Draga	} Sladka gora	
3	Ponedelj.	Heliodor, škof	Selca		
4	Torek	Urh, škof; Berta, devica	Smlednik	} Dramije	
5	Sreda	Ciril in Metod, slov. apost.	Komenda		
6	Četrtek	Izaija, prerok	Radomlje	} Kalobje	
7	Petek	Vilibald, škof	Št. Janž		
8	Sobota	Elizabeta, kraljica	Šempeter p. N. m.	} Slivnica Sv. Štefan Sv. Vid	
9	Ned.	5. pobink., Gorkumski muč.	Šempeter p. Slav.	Žusem	
10	Ponedelj.	Amalija, dev., Felicita s 7 sinovi	Naklo	} Nova cerkev	
11	Torek	Pij I., papež	Podraga		
12	Sreda	Mohor in Fortunat, muč.	Žužemberk	} Vojnik	
13	Četrtek	Anaklet, papež	Čemšenik		
14	Petek	Bonaventura, škof in cerkv. uč.	Vodice	} Bolnica	
15	Sobota	Henrik I., cesar	Borovnica		
16	Ned.	6. pobink., Dev. Mar. Karm.	Češnjice	Vitanje	
17	Ponedelj.	Aleš, spozn.	Vranja peč	} Dobrna	
18	Torek	Kamil Leljski, spozn.	Ljublj. dež. bolnica		
19	Sreda	Vincencij Pavl., spozn.	Ljublj. lazaristi	} Sv. Martin	
20	Četrtek	Marjeta, dev.-muč.	Prečlna		
21	Petek	Daniel, prerok	Planina (Koč.)	} Črešnjice	
22	Sobota	Marija Magdalena, spokornica	Sodražica		
23	Ned.	7. pobink., Apollinarij, škof	Zlato polje	} Gornji grad	
24	Ponedelj.	Kristina, dev. muč.	Šenturska gora		
25	Torek	Jakob st., apostol	Ljublj. Sv. Jakob	} Ljubno	
26	Sreda	Ana, mali Dev. Marije	Loka kapuc.		
27	Četrtek	Pantaleon, muč.; Natalijs, muč.	Voglje	} Straža	
28	Petek	Inoncencij, papež	Gora pri Idriji		
29	Sobota	Marta, devica	Sv. Magd. na Gori	} Resulje Solčava	
30	Ned.	8. pobink., Abdon in Senen, m.	Kostanjevica	} Rečica	
31	Ponedelj.	Ignacij Lojolanski, spozn.	Idrija		

Odpustki meseca julija 1911.

2. Nedelja. I. v mesecu. Obiskovanje Marije Device. Tretjerednikom vesoljna odveza. Udom bratovščine svetega rožnega venca popoln odpustek: 1. Če v bratovski cerkvi molijo na namen svetega očeta. 2. Če so pri mesečni procesiji. 3. Če nekaj časa molijo v bratovski cerkvi pred izpostavljenim Najsvetejšim. Udom bratovščine presvetega Srca Jezusovega kakor prvi petek.

5. Sreda. Sv. Ciril in Metod. Popoln odpustek udom apostolstva sv. Cirila in Metoda ali pa v njegovi osmini.

6. Četrtek. I. v mescu. Popoln odpustek udom bratovščine svetega R. T. v bratovski oziroma farni cerkvi.

7. Petek. I. v mescu. Popoln odpustek: a) vsem vernikom, ki gredo k spovedi in spravnemu svetemu obhajilu, nekoliko premisslujejo dobrotljivost presvetega Srca in molijo v namen svetega očeta; udom bratovščine presvetega Srca popoln odpustek danes ali prva nedeljo pod navadnim pogojem.

8. Sobota. Sv. Elizabeta, kraljica portugalska. Tretjerednikom popoln odpustek.

9. Nedelja. Sv. Veronika. Tretjerednikom popoln odpustek.

16. Nedelja. Marija Devica karmelska. V karmelskih cerkvah dobimo danes popoln odpustek tolikrat, kolikorkrat obiščemo cerkev in molimo na namen svetega očeta. Odpustke zamoremo obrniti v blagor vernim dušam v vicah. — Udje škapulirske bratovščine dobe en popoln odpustek v farni cerkvi, če ne morejo obiskati karmelske redovne cerkve.

19. Sreda. Sv. Vincencij Pavlanski. Popoln odpustek: a) Udom Vincencijeve družbe danes ali v osmini. b) Udom svetega Detinstva.

20. Četrtek. Sv. Elija, prerok. Popoln odpustek: a) Udom škapulirske bratovščine M. b. v bratovski ali farni cerkvi, b) udom bratovščine presvetega R. T. kakor 7. t. m., ker se v Bruslju praznuje danes spomin na čudež sv. R. T.

22. Sobota. Sv. Marija Magdalena. Popoln odpustek udom bratovščine sv. R. T. kakor 7. t. m. in udom bratovščine prečistega Srca Marijinega.

26. Sreda. Sv. Ana, mati Marijina.

Le še bolj globoko!

Premišljevanje po končanih volitvah.

Po končanih volitvah pišemo to-le premišljevanje.

Kaj pa »Bogoljub« volitve brigajo?
Prav močno!

Menda ni med bravci »Bogoljuba« tako kratkovidnega, da bi verjel oni besedi, ki jo vedno gonijo nasprotniki Cerkve: »Volitve nimajo z vero nič opraviti.« Pravzaprav volitve same res nimajo z vero nič opraviti, ampak — to, kar po volitvi pride. Razni zbori, v katere se voli, si dajo z vero veliko opraviti. (V ogrskem državnem zboru so ravno zdaj Marijine družbe prav hudo napadli.) Res, da svetni zbori niso k temu poklicani. A ker jim ne moremo zabraniti, da bi se ne vtikali v vse mogoče reči, zato moramo skrbeti, da v verskih zadevah vsaj ne bodo govorili in odločevali — brez nas. Če bi namreč taki ljudje, kakršni v zборе pogostokrat pridejo, samovoljno odločevali o veri in Cerkvi, potem bi pač Cerkvi žalostna pela.

Zato morajo vsakega, ki ima kaj vere in kaj razuma, volitve v živo zanimati. Usoda Cerkve se pogostokrat ne odločuje v cerkvi sami, ampak izven cerkve, v javnosti.

Kako je bilo torej kaj z ravnokar minulimi volitvami za državni zbor?

Na Slovenskem smo splošno lahko jako zadovoljni. Na Kranjskem (razen Ljubljane), na Štajerskem, Koroškem in Goriškem, povsod so izvoljeni samo možje katoliškega prepričanja. V Ljubljani sami je liberalcem trda predla; in če je Ljubljana še liberalno volila, vendar po drugih velikih mestih še toliko katoliških glasov ni, kakor v Ljubljani. — Edino nad Tržaškimi leži še megla . . .

Splošno smo torej pri nas lahko zadovoljni. Ko bi bilo povsod v Avstriji tako, bi bilo za katoliško stvar veliko bolje. —

Če pa povemo, kar je veselega, in pohvalimo, kar je hvalevrednega, — pa ne smemo zamolčati in prikriti, kar ni veselega. Politični listi bolj poudarjajo le to, kar je nam v hvalo; »Bogoljub« pa misli, da stori dobri stvari vsaj toliko uslugo, če poleg dobrega poudari, pokaže in opozori tudi na to, kar ni tako veselo.

In če gledamo s te strani, ako imamo pred očmi volilne številke, vidimo, da je med nami še mnogo Cerkvi sovražnega duha, še mnogo liberalizma, ponekod se

celo še širi; zlasti pa narašča socialna demokracija. — Vzrokov temu je seveda več, pa jih ne bomo naštevali.

Treba nam bo dobro stati na straži, da obdržimo to, kar imamo. — Če bi, kakor se liberalci nadejajo, v kranjskem deželnem zboru in odboru zopet enkrat prišli liberalci na krmilo, potem — gorje nam! Potem bi veljalo tudi nam, kar velja zdaj onim: *Vae victis!* Gorje premaganim! Nastala bi nova doba preganjanja, veliko hujša od minule. — V Belgiji je ravnokar odstopila katoliška vlada, ki je bila veliko vrsto let na krmilu.

Upamo po pravici, da pri nas tega ne bo nikoli. A treba se nam bo dobro držati in se ne vdajati brezskrbnosti. Čakajo nas hudi boji. Peklenska kača ne miruje, ampak grize na vse strani. Naravnost občudovanja vredni so naši nasprotniki, kaj si vse prizadevajo, da bi svoje hudobne namene dosegli. Kakor da bi ne bilo hudobije že dosti na svetu, delajo z vsemi stroji in sredstvi, delajo na vseh koncih in krajih, delajo za žive in mrtve, da bi ljudi še bolj pokvarili, posebno pa zoper Cerkev nahujskali. In četudi ne dosežejo popolnoma vseh svojih namenov, zadovoljni so, če dobro stvar le nekoliko oškodujejo. — Pomislite samo to: Zdaj izhajajo v Ljubljani štirje slovenski dnevnik. Eden je katoliški; trije izmed njih so pa samo za to, da podirajo naše delo. Pomislite, kakšna moč je to! Mi pridigamo samo vsako nedeljo in praznik; ti pa pridigajo vsak dan — kar trije naenkrat — in v koliko tisoč izvodih se vsak dan razliva ta strup po celi domovini! — Razen tega je še cela vrsta drugih manjših, ravno tako strupenih listov. Dalje: Ljudje hitijo vedno bolj od doma, v mesta, po svetu, tovarne se množe, železnice se grade — in ž njimi raste socialna demokracija. — Zdaj pa pomislite, koliko bolj sprejemljivi so ljudje za slabo, kakor za dobro; kako rajši kaj slabega verjamejo, kakor dobrega. Nasprotnikom je zaradi tega delo tako lahko, ker na njih strani je in jih

podpira — k hudemu nagnjena človeška natura.

Kaj nam je storiti, da pri tolikih nevarnostih, pri tako silnem nasprotstvu našemu ljudstvu še živo vero in zvestobo do Cerkve ohranimo?

Sredstev in potov je več. Razširjanje katoliških časnikov, krščanska društva, tesnejša in podrobnejša politična organizacija in še to in ono. Pa naloga »Bogoljuba« ni, se z vsemi temi rečmi pečati.

Naša naloga pa je, javnost našo opozoriti na to, kar je pri vsem tem najvažnejše, namreč: ljudstvo naše globoko poglobiti v veri in krščanskem življenju.

Pisali in klicali smo že parkrat: Bolj globoko! — pa še vedno ni dosti globoko. Če bo namreč vera našega ljudstva plitva, ti silni viharji, ki divjajo nad njo, jo bodo izruvali. Za navadne razmere bi bila morebiti vsajena dosti globoko; toda kdaj si je satan in njegovi pomagači toliko prizadeval, da ljudstvo ob vero pripravi, ali mu vsaj Cerkev zamrzi?

Sploh se mora tudi pri katoliški politični stranki bolj poudarjati krščansko življenje, življenje po veri. O tem bo treba še kdaj drugokrat in drugod govoriti. Mišljenje krščansko ali naklonjenost Cerkvi, to je že dobro; a boljše je še življenje. Tudi tukaj velja tista beseda: Ne vsak, kateri mi pravi: Gospod, Gospod, ampak, kdor stori voljo mojega očeta . . . In kdor je »naš« iz živega verskega prepričanja, takega prepričanja, ki se razodeva v pravem krščanskem življenju, na tega se je zanesti v vsakem slučaju, tudi v skušnjavah in preganjanju. Kar je vsajeno bolj plitvo, to v slučaju skušnjave lahko usahne in odpade, kakor tisto seme, ki je padlo na skalo, katero pokriva le tenka prst. Da je temu res tako, — svarilen zgled nam je Dunaj . . .

Kaj torej zagotavlja katoliškim načelom in katoliški Cerkvi najbolj trajno

zmago in nadvlado? Pobožno življenje krščanskega ljudstva. (Seveda politika ni prvi in glavni namen krščanskega življenja; ampak krščansko življenje ima namen samo v sebi; politični uspehi pridejo le za nameček.) Torej krščansko življenje, in prav posebno še to, kar je jedro krščanskega življenja: sveti zakramenti.

Zlasti se nam zdi zgodnje sv. obhajilo otrok tisto, kar najbolj daje poročstvo, da bo prihodnji rod ostal veren tako in še bolj, kakor sedanji. V mlade, mehke sprejemljive duše otrok se namreč vera in versko življenje vtisne in utemelji najbolj globoko. Posebno tudi še v duše dečkov, fantičev, iz katerih bodo zrastle prihodnji možje. Na te je obrniti največjo skrb!

Zato se nam zdi, da je res sama previdnost božja razsvetlila in nagnila sv. očeta Pija, da so v teh, Cerкви tako sovražnih in veri tako nevarnih časih našli sredstvo, da se verno ljudstvo oltarjev tem tesneje oklene, čim bolj ga peklenške moči trgajo od njih.

Zgodnje obhajilo otrok bo pa le potem doseglo zaže-

ljeni namen, če se bo s **po-gostnim** sv. obhajilom nadaljeval, gojil in dalje razvijal njegova blagodejni sad.

Da se bo pa to zgodilo, zato otroke, ko so prejeli prvo sv. obhajilo, ne smemo prepustiti samim sebi, ampak moramo jih organizirati, moramo jih prav tesno zvezati, da nam jih sovražna sila ne odtrga, ne odvzame in odnese.

Taka organizacija, najprimernejša, da mlade ljudi pri dobrem duhu in lepih navadah ohranimo, je Marijina družba.

Zato naj bi se snovali vsepovsod in brez pomišljanja Marijini vrtci, in sicer ravno tako za fantiče kakor za deklice.

To je organizacija, to je misel in delo, najvažnejše za bodočnost našega naroda. To je misel rešivna v teh naši Cerкви tako sovražnih časih. To nam bo dalo mož zavednih, kremenitih, neomašljivih v vseh viharjih. In če bomo imeli take može, krepčane s kruhom, iz nebes podeljenim, in zavarovane s plaščem Marijinim, potem nas — pa naj se sovražniki še toliko napenjajo, — peklenška vrata nikdar ne bodo premagala!

PRESVETO REŠNJE TELO.

Pomen mednarodnih evharističnih shodov.

Sicer je že malo pozno poročati o shodu, ki je bil že preteklo jesen. A v spodbudo, da vidite, da je na svetu še vedno vera doma in da se prepričate, kako tudi drugod po svetu časte Jezusa v presvetem Zakramentu, sprejmite vsaj kratko poročilo o velikanskem evharističnem kongresu (shodu) v Montrealu, v deželi Kanadi v Severni Ameriki.

Vrli Montrealci so pričeli prav zgodaj s pripravami za evharistični kongres. Iz velike navdušenosti se je dalo sklepati, da bo uspeh veličasten. Ravno to pa je neizrečeno bodlo in jezilo framasone lože »Emancipacija«. Da bi shod onemogočili ali pa vsaj z nečuvnim škandalom omadeževali, so skovali neki peklenški načrt najgrše vrste. Prav za naše čase je po-

trebno, da izve javnost o tej zlobi. Dne 11. februarja 1910, so framasoni predložili v svoji seji prav satanski načrt, ki je bil naperjen proti duhovnikom, ki se bodo udeležili evharističnega kongresa. Osnova se je namreč framasonski odbor, ki naj bi na kolodvorih prestrezal na kongres došle duhovnike ter bi jih pod pretvezo, oskrbeti njim stanovanja, izvabili in odvedli v slaboglasne beznice. Tam bi najete barabe povzročile škandale. Za te škandale so bili že celo fotografii naprošeni. Duhovnikom so nameravali naprimiti te škandale ter jih tirati pred sodišča, da bi se evharistični kongres popolnoma izjalovil. Toda lurška Devica, ki se časti 11. februarja, je to framasonsko nakano razkrinkala. Evharistični kongres se je izvršil nemoteno in nepričakovano veličastno.

Zaslišimo o tem najmerodajnejšo sodbo iz ust papeževega odposlanca kardinala Vanutelija proti nekemu italijanskemu poročevalcu: »Iz enega občudovanja pridem v drugo. V Londonu je pomenil evharistični kongres zgodovinski razvoj, ki je bil spolnjen po spremembi kraljeve prisege o kronanju. V Kolinu so dosegle neskončne moške procesije višek splošne vere v evharističnega Kristusa v starem svetu. V Montrealu gledamo amerikalansko veličino. Vse se udeležuje, da razodeva svojo vero. Katoličanstvo postaja v teh novih deželah zopet novo. Novi svet hoče nadkriljevati starega v klanjanju in češčenju Kristusa v Zakramentu.«

V naslednjem želim omeniti vsaj najimenitnejših posameznosti.

Polnočnica. Kongres je otvorila na Mali Šmaren slovesna polnočnica v največji in najstarejši cerkvi »Naše ljube Gospe«. V cerkvi je prostora za 15.000 stoječe množice. Polnočnice so se udeležili samo moški. Papežev odposlanec kardinal Vanuteli je obhajal okoli 10.000 moških pri tej polnočnici. — **Pevski zbor.** Med številnimi pevkimi zbori se je posebno odlikoval v Severni Ameriki dobro znani pevski zbor iz Pitsburga.

Prihitev je 800 km daleč in je cel čas kongresa povečeval službo božjo z veličastnim petjem. — **Govorniki.** Na kongresu so nastopali najboljši, svetovnoznani govorniki. Naj omenim samo kardinala Gibbons, orleanskega škofa Tušé (Touchet), P. Voon (Vaughan), P. Bailly, kardinala Logue, nadškofa v Armagu na Irskem, nadškofa Ireland, deželnega ministra kanadskega Vilfred Laurier, P. Galtier, P. Lintelo in dr. — **Vlada se prvikrat oficijelno udeleži kongresa.** V petek po Malem Šmarnu je bilo slovesno zborovanje v katedrali naše ljube Gospe. V cerkvi je bilo zbranih 20.000, na krasnem prostoru zunaj cerkve pa okoli 50.000 vernikov. Kongres je oficijelno pozdravil prvi minister Vilfred Laurier v krasnem polurnem govoru. To je prvi slučaj, da je najvišji vladni zastopnik oficijelno pozdravil evharistični kongres. — **Nastop amerikalanske mladine.** Vpetek dne 9. septembra, bi se bila imela slovesna služba božja vršiti pod milim nebom. Radi hudega deževja je morala izostati. Mesto te pa se je vršila druga slovesnost. Nastopila je amerikalanska mladina: 15.000 dečkov in 12.000 belooblečenih deklic. Otroci so imeli cvetlične šopke in male zastavice. Zbrani so bili na krasnem prostoru pred stolno cerkvijo. En deček in ena deklica sta prebrala pred papeževim odposlancem vdanostno adresno. Nato so defilirali otroci v oddelkih po sto pred kardinalom, ki jih je blagoslavljal. V soboto popoldne pa je bilo velikansko mladinsko zborovanje, kategera so se udeležile mnogobrojne mladinske organizacije s svojim predsednikom Bopré (Beaupre). — **Velikanski oltar pod milim nebom.** Prav pristno amerikalansko lice se je pokazalo v parku Mance zunaj mesta Montreal, kjer so postavili 30 metrov visok oltar za službo božjo pod milim nebom in za sklepno procesijo. Oltar je krasno monumentalno delo, ki se sedaj hrani kot amerikalanska znamenitost v muzeju. — **Služba božja pod milim nebom.** V sobo-

to dne 10. septembra se je vršila slovesna služba božja v parku Mance, ki je oddaljen pet kilometrov od stolne cerkve. Oltar je obdajala 200.000 broječa množica. Da je bila pridiga nadškofa O' Connella, petje vseh zbranih montrealskih pevskih zborov ter cela prireditev vzorna in velikanska, ni treba še posebej omenjati. — Amerikansko-krasna in veličastna dekoracija. Mesto je bilo v zastavah. Tudi protestantje in judje so okrasili svoje hiše ter razobesili zastave. Celi vlaki so pripeljali vence in cvetlice za kinčanje. Najkrasnejše okinčana je bila 5 km dolga cesta od prestolnice do parka Mance, koder se je imela pomikati najznamenitejša ameriška procesija. Na vsakih deset metrov so postavili dva mogočna stebra iz lesa in gipsa. Okinčana sta bila s krasnimi vencic. Vrha stebrov sta bila zvezana s posebno umetnimi vencic, od katerih so vihrale ravno na sredini ceste med obema stebroma velikanske zastave. 12 velikanskih slavolokov je v primernem razdalju razodevalo zmagoslavje evharističnega Kralja in Boga v novem svetu na prav nov način. Neposredno pred vhodom v park Mance je bil postavljen najveličastnejši slavolok iz samega klasja in cvetic. Med raznimi slavoloki so obračale nase pozornost mnogolične umetne in dobro izbrane svetopisemske skupine. Na vsakih 100 m je bil napravljen oder, na katerem je 50 do 100 gospodičen in gospej pozdravljalo procesijo s cveticami, zastavicami in pesmicami. Vsak prostorček je bil zaseden od tujcev in domačinov. — Procesija z Najsvetejšim. Po zgoraj navedenih velikanskih pripravah si ne moremo misliti najsijajnejše ameriške procesije drugače, kakor Jezusov zmagovalni pohod Jeruzalema na cvetno nedeljo. Procesija se je pričela ob eni uri popoldne ter je prišla šele po šestih urah ob

sedmih zvečer do velikanskega oltarja v parku Mance. Moški pevski zbori, godbe in različne kongregacije so bili vedno razvrščeni. Indijanci so nastopili v narodni noši. Kitajci in Sirci so nastopili v svojih skupinah. V lepem številu so bili zastopani tudi Poljaki in Slovaki. Pred Najsvetejšim je korakalo 12.000 kot ministrantov oblečenih dečkov, 300 tretjerednikov v spokorni redovni obleki, 16 moških kongregacij, 1000 duhovnikov v duhovski obleki, 800 duhovnikov v ornatu, okolu 140 opatov, škofov in nadškofov. Častno stražo je tvorilo 300 nekdanjih papeževih vojakov, »zuavov« imenovanih. Nebo so nosili aktivni oficirji. Vojaštvo je bilo prostovoljno mnogobrojno zastopano.

Nebeško lep je moral biti prizor, ko je papežev odposlanec dospel ob 7. uri do velikanskega oltarja v parku Mance ter zapel »Te Deum laudamus«. V tem hipu zagromijo topovi na bližnjem hribu, vsi zvonovi zadonijo po velikem mestu, nad pol milijona vernikov upogne svoja kolena, da prejme sveti blagoslov.

Po blagoslovu je nadškof Brukezi izvršil posvečenje cele dežele presvetemu Srcu Jezusovemu v najsvetejšem Zakramentu. Med tem so odmevali neprestani vsikliki: »Jezus je naš kralj!«

Nastopila je že noč. Mesto je bilo čarobno razsvetljeno. Zdaj se oglasi mogočen »Magnifikat«, s katerim se zaključí prvi ameriški evharistični kongres nepričakovano slavno.

Že tukaj lahko opomnim, da v Evropi je možno kaj tako ameriško-veličastnega prirediti samo na Španskem in to se gotovo uprizori ravno v teh dneh, na kar smemo tudi mi Evropejci ponosni biti. »Jezus je naš kralj!« naj odmeva tudi v naših slovenskih srcih po slavnih volitvah našega katoliškega slovenskega naroda.

Župnik Alojzij Šoba.

Božji blagoslov.

O prazniku presv. Rešnjega Telesa.

Sprevod veličasten po cvetni livadi
koraka in sredi je Kristus - Gospod,
pozdravlja ga cvetje cvetoče pomladi,
pozdravlja navdušeno zemski ga rod.

Pozdravljajo gaji ga tajno šumeči,
pozdravlja ga sapica gozdnih vrhóv,
pozdravljajo viri ga bistro kipeči,
in rožni cvetovi zelenih bregóv.

Odpirajo rožice bujne cvetove,
pošiljajo vonj svoj Stvaritelju v čast;
zamaknjena srca v nadzvezdne svetove
priznavajo božjo neskončno oblast.

In Jezus dobrotno se v stvarstvo ozira,
prirodu z nebeško rosico poji,
vesoljstvu nebeške zaklade odpira,
svoj blagoslov sveti zemljanom deli.

Kot vetrič pomladni po rožni širini,
igraje se s cveti pomladnih vrtov,
kot valčki peneči po morski gladini
izliva v naravi se tvoj blagoslov.

Izliva se v čaše po rožnih gredicah,
po logih, vrtovih, na širo poljé;
na cvetne poljane, po vinskih goricah,
izliva se v moje ubogo srcé.

J. U. Limbarski.

O Grinjonovi „pravi pobožnosti do Marije“.

(Dalje.)

V zadnjem »Bogoljubu« smo si ogledali napačne častivce Marijine, katerih ne bo nihče izmed nas posnemal; to niso dobri otroci Marijini in so nebeški Kraljici naravnost zoprni. V tem listu pa bomo popisali, kakošna mora biti prava pobožnost do Marije po besedah blaženega Grinjona. Ta mora biti: 1. notranja, 2. nežna (t. j. polna ljubezni in zaupanja), 3. sveta, 4. stanovitna, 5. nesebična.

1. Prava pobožnost do Marije naj je notranja. Narekuje jo srce, iz katerega prihaja. Kdor Marijo visoko čišla, spoznava njeno veličastvo in ljubezen, temu je ljubezen do Marije prava srčna potreba. Zatorej častimo Marijo kot vredno Mater božjo mnogo bolj, kot vse druge svetnike z nadčesčenjem (hyperdulijo), ker je ona mojstrsko delo božje milosti ter prva za Jezusom Kristusom, ki je pravi Bog in človek. V duhu občudujmo njene čednosti in prednosti, njene besede in njeno delovanje; strmimo nad njeno slavo; obujajmo dejanja ljubezni, česčenja in hvaležnosti do nje; kličimo jo na pomoč srčno in zaupljivo; darujmo se jej in posvetimo ter se

v duhu ž njo edinimo; vsa svoja dela pa opravljajmo pazljivo in zbrano z namenom, da dopadamo Mariji.

2. Prava pobožnost do Marije naj je nežna. Zaupajmo Mariji tako, kot otrok svoji dobri materi; to otroško zaupanje naj nas nagiba, da se v vseh dušnih in telesnih potrebah z otroško priprostostjo k njej zatekamo. Kličimo njeno pomoč vsak čas, na vseh krajih, v vseh okoliščinah. Hitimo k Mariji v vseh dvomih, da nas ona razsvetljuje; v vseh zmotah, da nas ona popelje zopet na pravo pot; v vseh preskušnjah, da nas ona podpira; v vseh slabostih, da nas ona krepi; ako smo v grehah, da nas ona pripelje k pokori; v obupnosti, da nam ona da novega poguma; v svojih dušnih dvomih, da nam jih ona odvzame; v nadlogah in križih življenja, da nas ona tolaži. Z eno besedo: V vseh dušnih in telesnih zlih hitimo k pomočnici Mariji; ni se nam treba bati, da bi Mariji postali nadležni ali da bi se s tem zamerili Jezusu.

3. Pobožnost do Marije naj je sveta. Ona naj nas priganja, da se

naj varujemo greha ter posnemamo preblazeno Devico Marijo v njeni globoki ponižnosti, v njeni živi veri, v njeni popolni pokorščini, v njeni neprestani molitvi, v njenem vednem zatajevanju, v njeni angelski čilosti, v njeni goreči ljubezni, v njeni junaški potrpežljivosti, v njeni nebeški krotkosti, v njeni visoki modrosti. Te so desetere glavne čednosti preblazene Device.

4. Prava pobožnost do Marije bodi stanovitna. Ne opuščajmo svojih dušnih vaj in pobožnosti; od teh nas ne smejo odvracovati niti svet, niti nove šege, niti strasti, niti satan s svojimi zanjkami; pravi častivec Marije ne sme biti spremenljiv kot mesec ali boječ. Ne smemo trditi, da bi on nikdar ne grešil ali čutil včasih večjo pobožnost in vnemo, včasih pa manjšo. Toda če pade, vstane zopet takoj ter stegne svojo roko proti dobri nebeški Materi. Ako izgubi za kaj časa čutno pobožnost, se zaradi tega ne vznemirja. Saj pravi in zvesti služabnik Marijin živi iz vere v Jezusa in Marijo, ter se ne ravna po mimogredočih občutkih; tem zaupneje kliče k Mariji v dušni suhoti.

5. Prava pobožnost do Marije bodi nesebična. Duša, ki Marijo prav ljubi, išče le Boga in njegovo sv. Mater, nikdar pa sebe. Pravi častilec Marijin ne služi vzvišeni Kraljici iz dobičkarije, tudi ne zaradi časnih, zemeljskih ali dušnih dobrot, temuč le zato, ker ona to zasluži, da jej služimo in ker po njej služimo samemu Bogu. Ne ljubimo torej Marije, ker nam deli dobrote, ali ker pričakujemo iste od nje, ampak zato, ker je vredna naše ljubezni. Zato jej služimo ravno tako zvesto v dušni suhoti in zapuščeni, kot za časa, ko plavajo naše duše v sladkosti in imajo čutno pobožnost; ljubimo jo, če smo na Kalvariji, ali na ženitnini v Kani Galileji. O kako dragi in ljubi so dobremu Bogu in njegovi sv. Materi taki častilci, ki nikdar ne iščejo sebe, ampak služijo samo njej! Pa kako redko so taki posebno v današnjih se-

bičnih časih! Da bi pa ne bili tako redki, zato sem prijel za peró, pravi bl. Grinjon, da bi tisto napisal, kar sem na svojih misijonih toliko let učil tako javno, kot tudi skrivaj in pri vseh priložnostih.

Blaženi Grinjon navaja še naslednji dve posebni lastnosti pravih služabnikov in častivcev Marijinih: 1. Oni ljubijo samoto po zgledu Marijinem; 2. oni zaupajo vanjo popolno.

1. Popolne služabnike do Marije diči ljubezen do samote. Bl. Grinjon navaja kot zgled očaka Jakoba, ki je bil mil in spravljiv. Ostajal je najrajše doma, da bi si naklonil ljubezen svoje matere Rebeke, katero je ljubil nežno in odkritosrčno. Ako je šel od doma, ni tega storil po lastni volji, ampak le vsled volje svoje matere. Tako delajo tudi izvoljeni. Oni ostajajo radi doma pri svoji Materi, ljubijo samoto in notranje življenje. Kaj radi molijo, toda le v družbi z Marijo, katere vsa slava je v njihovih srcih in ki je vse svoje življenje tako zelo ljubila samoto in molitev. Seveda morajo večkrat tudi javno nastopati, toda le iz pokorščine do volje božje in njegove zveste matere, da izpolnijo dolžnosti svojega stanu. Včasih so zares tudi zunanja in javna opravila kaj važna; vendar cenijo pravi Marijini služabniki mnogo višje skrita dela in molitve, ki jih izvršujejo v notranjosti in v družbi s preblaz. Devico Marijo. S takimi notranjimi deli izvršujejo veliko opravilo svoje popolnosti, ki je zanje večje veljave, kot celi svet. Zato se večkrat zgodi, da njihovi bratje in sestre z velikim trudom in uspehom ter pohvalo sveta delujejo v javnosti; ti pa najdejo največji mir in dušno veselje v samoti ter popolni odvisnosti od Jezusa in Marije; pri tem se čutijo srečnejše, kot da bi med svetom delali največja čuda. Čast božja in zakladi za ljudi se najlažje najdejo v hiši Marijini! Gospod Jezus, kako ljuba so mi Tvoja bivališča! O kako srečen je tisti, ki biva v hiši Marijini, v kateri si Ti prvi stanoval! Iz nje si bo zgradil stopnjice do

vseh čednosti ter se v tej solzni dolini pospel do tiste popolnosti, ki ga osrečuje tukaj in tam!

Popolni služabniki popolnoma zaupajo Mariji. Jakob je imel neomejeno zaupanje do svoje matere; nič se ni zanašal na svoje zmožnosti in svoj razum; zaupal je le materini skrbi in materinemu varstvu; ravnal se je le po njenih svetih in ukazih. Ravno tako zaupajo pravi služabniki Mariji, kot svoji skrbni materi. Vedno kličejo k njej; ozirajo se nanjo kot na jutranjo zvezdo, ki jih vodi zvesto v varen pristan; odkrivajo jej svoje gorje in težnje čisto odkritosrčno; po njeni priprošnji upajo doseči odpuščanje grehov ter tolažbo v trpljenju; oni hite v njeno deviško naročje, da se ondinavzamejo prave čiste ljubezni, da se očistijo vseh tudi najmanjših pregreh in Jezusa popolno najdejo, ki tam biva in počiva kot na svojem prekrasnem prestolu.

O kaka sreča! Kaj ne mislite, vpraša opat Kverik (Querricus), da je večja sreča bivati v naročju Marijinem, kot v naročju Abrahamovem, ker je Gospod v prvem postavil svoj prvi prestol?

Zavrženi pa, ki zaupajo le v sé, uživajo z izgubljenim sinom le hrano nečistih živali, se hranijo kot krastače le z zemljo in ker po navadi posvetnjakov ljubijo le zunanje in vidne stvari, nimajo nobenega veselja in dopadajenja nad sladkostmi, ki so skrite v Jezusu in Mariji. O nesrečne, milovanja vredne duše! Svet in njegovo uživanje mine tako naglo; sladkost, ki jo najdeš v Mariji in Jezusu pa ostane vekomaj!

Tako razlaga bl. Grinjon svojstva in lastnosti napačne, pa tudi prave pobožnosti do preblaž. Device; ter pristavi: »Mnogo sem že doslej povedal o preblaženi Devici; imam pa še mnogo več povedati o njej, da tako izobrazim prave častivce Marijine ter resnične učence Je-

zusove. Premnogih reči pa, ki bi jih o Mariji moral povedati, ne bom omenil, nekaj zaradi tega, ker mi primanjkuje časa, nekaj pa zaradi nevednosti in nezmožnosti.

O, kako poplačan bi bil moj trud, ako pride ta skromni spis v roke kaki blagi duši, ki je rojena iz Boga in Marije, ne pa iz krvi in mesa; srečen bi bil, ako bi jo z milostjo Sv. Duha o visoki prednosti in veliki vrednosti te pobožnosti mogel prepričati in jo zanjo vneti!

Ako bi spoznal za koristno, bi vse resnice, ki sem jih zapisal svoji ljubljeni materi in visoki zapovedovavki jaz nevreden in zadnji njen služabnik, bi jih radostjo zapisal s svojo lastno, če tudi grešno krvjo, upajoč, da bi našel vsaj nekaj dobrih duš, ki bi zvesto izvrševali to pobožnost, ki jo jaz učim ter tako zadostili moji dragi Materi za nezvestobo in nehvaležnost, s katero sem jo žalil. Srce me žene bolj kot kedaj, da vse verujem in upam, kar mi je tako globoko zapisano v srce in za kar že toliko let kličem k Bogu, da bi naj skoraj Marija preblažena Devica, imela več otrok, služabnikov in podanikov iz ljubezni, kot kedaj in da bi po tej poti Jezus Kristus, moj Gospod, bolj kot kedaj vladal v vseh srcih!

Nato bl. Grinjon v proroškem duhu napoveduje prihodnjo usodo svojega spisa o pravi pobožnosti do Marije, kako bo ostal dolgo časa svetu prikrit in kako bodo preganjali tiste, ki jo bodo učili in izvrševali.

Toda kaj to škoduje? Tembolje! Ravno to mi daje pogum, da pričakujem velikih uspehov: vstala bo velika množica hrabrih bojevnikov obojnega spola za Jezusa in Marijo ter se bo borila zoper satana, svet in sprideno naravo v nevarnih časih, ki se bližajo. Kdor bere, naj umé! Kdor more doseči, naj doseže!

S temi besedami blaženega smo prišli prav do praga prave pobožnosti do Marije.

Obe materi.

P. L. Coloma S. J.

Živel je grofič, dober kakor angel in plemenit kakor kralj; bil je ponos in upanje svojih staršev. Odlična vzgoja je izpopolnila čustva njegovega srca in misli njegovega uma. Pobožna mati je vcepila v njegovo mlado srce globoko pobožnost do najsvetejše Device, katere škapulir je vedno nosil na sebi. Še otroka ga je vodila pred oltar Prečiste in ga učila jo klicati s sladkim imenom »mati«.

Tako se je zgodilo, da sta rasli ljubezen do te Matere nebeške in ljubezen do matere na zemlji skupaj v dečkovem srcu, združeni in zvezani kakor dve rešilni sidri, ki imata rešiti isto ladjico. Razodeval je do Device tisti nežni in zaupni strah, ki mu ga je vdihnili mati; njo je ljubil s tistim svetim spoštovanjem, s katerim je navdajala njegovo otroško srce podoba Marije.

Minila so otroška leta s svojo nedolžnostjo in prišla so mladeniška leta s svojimi sanjarijami. Mladi grof se je ločil od svoje matere, ker so ga pridružili poslaništvu na tujem dvoru. Njegovo srce, odprto kakor roža vsakemu giblaju vetra, ni poznalo nezaupnosti; polagoma mu je prilizovanje zmotilo glavo in brezdelnost pa mehkužno življenje sta mu spridila srce.

Polagoma je ginila njegova vera, in drugo za drugim so mu venela blaga čustva, kakor drug za drugim padajo listi s cveta, ko izgube svojo dišavo in beloto. Samo še spomin na mater in spomin na Marijo je ostal v njegovem srcu. Vsako noč je pokleknil ob postelji, ko je šel leč, in je molil tri češčenemarije k presveti Devici in končal s to ljudsko molitvico, katere ga je nekdanj naučila ljubeča mati:

Čistosti tvoji češčeni
Večno naj hvala se poje!
Sam Vsemogočni raduje
Rajske lepote se tvoje!
Tebi, nebeška Kraljica,
Sveta Marija Devica,

Hočem danes darovati
Dušo, srce in življenje.
Bodi ti moje rešenje,
Oh, ne zapusti me, Mati!

»Ne zapusti me, Mati!« je vselej ponavljal nesrečni grof, preden je zaspal; in neka grenka bolečina in prežalostna tesnoba je tedaj vstala v njegovem srcu, in rasla pa padala v njegovi duši, kakor valovi na morju. Bila je vest!

A drugi dan se je vrnil nazaj k svojim sanjarijam, in sam ni vedel, kdaj je spodrsnil po tisti opolzki strmi poti, ki vodi od pregrehe do pregrehe in odtod do zločina. Nekega dne so napravili velik lov; šel je tja z nesramnim prijateljem, ki ga je spridil. Na polju ju je vjela silna nevihta, in morala sta si poiskati zavetja v neki krčmi. Od utrujenosti premagan, se je tovariš spravil leč, in grof je storil ravno tako, potem ko je z večjim sramom in večjo bridkobo kot kdaj prej odmolil vsakdanjo molitev k Mariji.

Čez nekaj časa se mu je zazdelo, da gleda v sanjah tisto strašno sodišče, kjer Jezus Kristus sodi duše mrtvih. Ena je ravno bila pogubljen in bila je duša njegovega prijatelja. Videl je potem, kako je bila njegova duša pripeljana pred najvišje sodišče; videl je tudi svojo mater, ki se je vrgla pred božjega Sodnika in prosila milosti za sina svojega srca.

S porogljivim smehom je vrgel Lucifer neštete grofove grehe na večno tehtnico in skledica se je bliskoma nagnila proti breznu. Angeli so zakrili obraz s peruti; mati je zaječala od strahu in bridkosti, Lucifer zavriskal od zmagovitega veselja. Duša je bila — zgubljena.

Zdaj se je prikazala Marija, z dvanajsterimi zvezdami okrog glave in srebrno luno pod nogami. Vstopila se je zraven grofice, kakor da prosi usmiljenja in je položila na drugo stran tehtnice tri češčenemarije, ki jih je grof molil. A za-

to se nesrečna skledica ni zganila in se z grozno trdovratnostjo še naprej nagibala k breznu.

Tedaj je vzela Marija solze, ki jih je potočila grofova mati in jih je položila v skledico dobrih del, a skledica se ni premaknila. Angeli so znova vzdihnili, nesrečna mati je zgubila vse upanje in si je z rokami zakrila obličje. Tedaj je obrnila Marija svoje prečiste oči k bož-

jemu Sodniku, in dve solzi sta se utrnili z njih ter se na rešni skledici združili z jokom materinim in molitvijo sinovo.

Tehtnica se je hipoma premaknila. Solze obeh mater so rešile dušo zgubljene sina — — — — —

— Strašen grom prebudi v tistem trenutku grofa. Dva koraka od sebe zagleda v prijateljevi postelji njegovo truplo mrtvo in ožgano od bliska . . .

Kako se hodi za procesijo?

Ne bom našteval vsega, kar je treba za lepo in spodbudno procesijo. Samo na eno reč naj opozorim, kar sem spoznal za potrebno pri dveh procesijah, katerih sem se zadnji čas udeležil.

Pogosto namreč opažamo, da se procesija pretrga. Potem se pa zopet tisti, ki so zadaj ostali, prav zaletajo, da dohite one, ki so spredaj.

Kaj je največkrat krivo, da se procesija trga? To, ker ljudje nazaj gledajo, kako hodijo ti, ki so za njimi. S tem pa procesijo sami zadržujejo, da ne more naprej, in jo pretrgajo. — Zato veljaj vselej in povsod pri procesiji pravilo: Nikdo ne glej nazaj, ampak vsak samo naprej in pazi na to, da njegov par ne bo

zaostajal za sprednjim! Potem ne bo nikdo procesije pretrgal.

Če se pa tudi kako kaj pretrga, se ne spodobi, da bi se naenkrat prav v tek pognali, ampak se mora dohiteti polagoma. Korak pri slovesnih procesijah mora biti vedno umerjen, drugače izgine vsa slovesnost; namesto procesije postane letanje.

Pe: je najvažnejše za čast božjo, da se procesije udeležimo z zbranim, pobožnim in gredočim duhom. Toda tudi lepa vnanost je Bogu v čast. Zato skrbimo vsi, da se cerkvene slovesnosti vrše tudi po vnanje kar moč dostojno, dostojanstveno, častitljivo. Ker če tega ni, je tudi notranja zbranstvo nemogoča.

Pecbro bi bilo, kjer je potreba. Ljudi časih na to opozoriti.

Šola krščanske popolnosti.

Drugi tečaj.

(Dalje.)

7. Hren.

Ne vem sicer, ali mogoče je pa le, da je naš zadnji hren tuptam šel komu precej hudo v nos in v oči. In ker se rado pripeti, da tistemu, ki resnico gode, gosli razbijejo, pa hočemo danes zadnje napade na jezik nekoliko z razlogi podpreti in obenem za zdravila povedati, s katerimi je treba zdraviti ta večni nepokoj v naših ustih.

1. Najprej moramo še enkrat ponoviti, kar smo že zadnjič povedali, da

»kdor meni, da je pobožen, pa svojega jezika ne brzda, je njegova pobožnost prazna.« (Jak. 1, 26.) Samo sv. pismo nam to-le resnico v obraz zabrusi in nam s tem pokaže prvo pogubno nevarnost jezičnih grehov: velikokrat so nam namreč ti grehi ali po hudobnem duhu ali pa po naši lastni kratkovidnosti tako prikriti, da se štejemo za pobožne in popolne, in vendar je zavoljo njih naša pobožnost — prazna, je nekako taka kakor na videz lep oreh,

s črvivim razjedenim jedrom, kakor jabolko z zdravo, lepo rdečerumeno lupino, pod katero se pa skriva gniloba.

2. Premislimo različne načine, na katere se z jezikom lahko zaletimo, in mislimo si, da ima kdo še posebno dobro namazan jezik, — koliko vsaj malih grehov, morebiti vsak dan! Sčasoma pa »kolikor mravelj na mravljišču«! In potem se spomni Kristusovih besedi (Mat. 12, 36): »Povem vam, da bodo ljudje od vsake prazne besede dajali odgovor sodni dan.« Oj, ta odgovor za jezične grehe in te vice, v katerih se bo jezik pokoril bogvé kako dolgo!

3. Ti jezični grehi izpodjedajo, če niso naravnost smrtni, samo našo popolnost, da je prazna. Toda ne pozabimo, da jezik, ki pada pogosto v odpustljive grehe, lahko zabrede tudi v smrtne. Kdor je n. pr. navajen druge opravljati, takemu se včasih jezik kaj lahko tako obrne, da ukrade bližnjemu veliko njegovega dobrega imena. Večje vrednosti kot denar in blago je pa dobro ime, in bližnjemu znatno škodovati na dobrem imenu je velik greh. — In iz česa se porajajo globoka sovraštva? Kolikokrat iz hudobnega jezika! In tak oče globokih sovraštev naj bi bil brez smrtnega greha? Torej pazi: konec jezika se rado, zelo rado opotika!

4. Prav gotovo je torej, da jezik lahko zelo ognuša našo dušo. Ali pa moreš s tako ognušeno dušo dopadati Jezusu?

Glej, morebiti tožiš, da veliko moliš, pa malo ali pa nič ne izmoliš. Pozor! Kristus je enkrat rekel (Mat. 25, 40): »Karkoli ste kateremu teh mojih manjših bratov storili, ste meni storili.« Najprej svojega bližnjega z jezikom pohujšujemo, ga opravljamo, obrekujemo, zmerjamo, zbadamo, se ž njim prepiramo, in tako Jezusa samega na vse načine žalimo, potlej pa pridemo k Jezusu, da nam da »hleba in kar je treba«; — kako moremo upati, da bomo uslišani?

Morebiti tožiš, da ti molitev gre ravno toliko v slast, kakor če bi žaganje jedel, da te celo sveto obhajilo pušča mrzlega in pustega, tako da ti že vse preseda. Poslušaj moj svét: poglej pogumno v svojo vest in če ti bo ta čisto brezobzirno povedala, da si predolgega, preohlavnega, preostrega, zbadljivega, sploh hudega jezika — glej, to je vzrok tvoje dušne temote in suhote! Torej pazi, da ne boš črviv oreh, da ne boš gnilo jabolko, in zopet boš užival božjo tolažbo v svojem srcu.

Spričo tega dejstva, da popolnost prav posebno hira in umira za neukročnim jezikom, se mora pa vsak pameten človek nujno vprašati: »Kaj mi je pa storiti, da jezik ozdravim in ukrotim?«

1. Najprvo moraš imeti toliko resnicoljubnosti in poguma, da se enkrat s svojo vestjo srčno in korenito pomeniš, kaj slabega, kaj hudega da ona ve o tvojem jeziku. Natanko moraš vedeti, kje in kdaj da ti jezik v škodo uhaja. In nič se od nje stran ne obračaj, če ti bo vest še take pravila! Ravno tvoja vest, ta nebeška hčerka, je tvoja največja dobrotnica in prijateljica. In če imaš navado, vsako jutro premišljevatí, izprašaj jutri vest svojemu jeziku in stori na koncu trden sklep, da ga boš začel prav gotovo zdraviti, in sicer tam, kjer ima največjo prisadno piko.

2. Ali zdaj šele pride prava umetnost: kako ga zdraviti? Dobro voljo bi še marsikdo imel, ali znati je treba, znati, to je glavna stvar. Če je ranjkemu Kneippu kdo povedal, da ga boli glava, da mu zobje ne dajo miru, ali mu je začel z mrzlo vodo polivati glavo? Ne, ampak noge in kolena, tako da so taki včasih od samega mraza kar skakali in vriskali, ali pomagalo pa je. — Tudi pri jezičnih grehih bo treba nekje drugje prej začeti: ne pri jeziku, ampak pri — srcu. Odkod pa to vemo? Od samega božjega Zveličarja, ki je enkrat rekel: »Gadji rod, kako morete dobro govoriti, ker

ste hudobni? (Mat. 12, 34.) Dober človek prinaša iz dobrega zaklada svojega srca dobro, in hudoben človek prinaša iz huđega zaklada huđo; zakaj iz obilnosti srca usta govore. (Luk. 6, 45.) Iz groma in bliska teh Jezusovih besedi, s katerimi je hotel pretresti farizeje, nam doni velevažna resnica: če hočemo ozdraviti jezik, se moramo najprej lotiti srca! — Glej, morebiti ti jutri pri premišljevanju ali med sveto mašo vest poreče: »Pikneš rad včasih in usekaš katerega s svojim jezikom«, ali pa: »Kaj takega ti najraje cepa z jezika, kar ti je v čast«, ali pa kaj drugega takega: dobro, tedaj pa trdno skleni: »Vsake žale misli o drugih se hočem varovati in njih napake rad v srcu opravičevati«, ali pa: »Paziti hočem na vsako napuhнено misel in ji brez usmiljenja pokazati vrata«, »Večkrat hočem v svojem srcu misliti na svoj vsestranski nič in se tako poniževati pred Bogom in pred ljudmi«. Glej, s takimi sklepi se zdravita naenkrat dva bolnika: srce in jezik, in le tako zdravljenje more biti uspešno.

3. Sicer se pa trudi in muči, kolikor hočeš, zapomni si dobro nezmotljive besede sv. pisma (Jak. 3, 8): »Jezika noben človek ne more ukrotiti«, to se pravi: Sam sebi prepuščen, brez pomoči božje milosti, ne boš mogel te neugnane hudobe nikdar pod svojo oblast spraviti. To je zlato pravilo glede zdravljenja jezika! Ker pa

božja milost teče iz studecev, ki se jim pravi: molitev, zakramenti, sv. maša, sledi iz tega nujno, da se bo pri tvojem jeziku vse tako obrnilo, kakor boš kaj iz teh-le treh studecev zajemal.

4. Rad molči! Kjer te pameten ozir na druge ali nase ne sili k govorjenju, molči rad! »Veliko govoriti ni brez greha«, pravi sveto pismo. (Preg. 10, 19.) Čudno se sliši, res je pa le, da se človek ravno s sveto molčečnostjo nauči prav govoriti. Kaj so vse delali goreči služabniki božji, da bi se privadili svete molčečnosti! O nekem puščavniku se bere, da je vedno kamenček v ustih nosil, da bi se tako vedno spominjal, da mu je molčati. In če bi mu tudi zaropotal malin v ustih, takoj bi zadel ob kamen in se hitro ustavil. Vsaj eno stvar iz tega lahko posnameš, kako velike važnosti je sveta molčečnost v končno dosego popolnosti.

Glej, dragi bogoljub, že večkrat je kdo ob smrti kakšnega človeka poštenjaka rekel: »Bog mu daj nebesa: dober človek je bil! Saj sva bila veliko vkup, ali nikoli ga nisem slišal reči komu ali čez koga kakšne žal besede.« Jaz bi pa ob takih besedah in ob tolikih hvali želel tebi in sebi: »Umrje naj moja duša smrti pravičnih in moj konec bodi njihovemu enak« (4. Mojz. 10), in zakaj? Zato, ker »če se kdo v v besedi ne pregreši, on jo popoln človek.« (Jak. 3, 2.)

Dr. Ant. Zdešar.

Naš vzor.

Ob vzorih se sčlnči zemljan,
za vzori teži dan na dan
in slično bučelji išče si cvet,
ki z divno lepoto povsem je odet;
pa hodi in išče in gleda zaman,
popolnih vzorov ne najde zemljan.
Od ene strani mu popolnost odseva,
od druge človeška slabost jo razdeva;
zato si prizna,
da to ni popolno, kar zemlja ima.

Ne tukaj na zemlji, ozri se navzgor,
tam najdeš si vzor.

On, ki ga obseči ne more nebo,
ki so mu v podnožje nezmerni svetovi,
ki vedno ga molijo čisti duhovi,
On je ideal.

Človeka ga zrla je solzna dolina,
in zrla popolnosti božje je svit,
ljudi je vabila njegova milina
in v prsih njegovih bil biser je skrit.

Presveto srce,
kako je gorelo za sleherno stvar;
in čednosti žar
izvabil sovražnikom zlim je priznanje.
Pač, lepših prizorov ni gledal še svet,

kot takrat, ko Jezus na zemlji je bival,
njegove stopinje poljubljaj je svet.

In kakor se cvetka ozira v nebo,
da zlatih se žarkov napije,
tako je človeštvo mu zrla v oko,
da milosti žar mu zasije.

Kjer on blagoslavlja,
izginjajo megle, izginja tema,
in vse se obnavlja,
proslavlja Boga.

Da — Jezus je vzor,
ki lepšega zrla še niso svetovi,
ki lepšega zrla ne bodo več dnovi.

On je ideal.
Ob Jezusu, človek, srce si ogrevaj,
povzdigni do njega znad zemskih se tal
in višje in višje do njega spevaj.
V vsem svojem hotenju oziraj se nanj!
Naj v tvojem očesu njegovo odsvita,
naj v srcu ljubezen njegova bo skrita,
da v tvoji besedi bo vsakdo spoznal,
da Jezus je tvoj ideal.

S. Elizabeta.

Zgledna krščanska mati.

Zopet so nas zbrali božični zvonovi v domači hiši. Vsi smo se odzvali vabečim klicem razven sestre, ki je pred osmimi leti zaklicala zadnji »Z Bogom!« domači hiši in sedaj čdmira svetu in sebi v skritem samostanskem zatišju. Dasi smo se torej vsi zbrali, vendar ni bilo onega življenja med nami kakor navadno. Manjkalo je namreč oživlja-joče moči, manjkalo je — mamice. Pred tremi meseci — 5. oktobra je bilo — smo položili našo nepozabno mater, Frančiško Gerčar rojeno Teran, k večnemu počitku tja za cerkev na rafolskem pokopališču. Dasi so božični zvonovi ravno tako prisrčno naznanjali rojstvo našega Odrešenika, vendar v naših dušah niso mogli vzbuditi onih brezskrbnih čustev kakor sicer. Zdaj in zdaj je zmanjkalo tega ali onega iz domačega kroga; pohitel je k materinemu tihemu domu, da se je na skrivnem izjokal, ker doma ni bilo primerno še bolj kaliti že tako klavnega božičnega veselja.

A kaj je bila naša mama, da je njeni

otroci, dasi večinoma odrasli, tako silno pogrešamo? — Priprosta kmečka gospodinja je bila, a modra, skrbna, ljubezniva mati, da si boljše ne moremo želeli. Pa poslušaj, dragi »Bogoljub«, nekaj črtic iz njenega življenja, saj je tudi ona tako rada prebirala »Bogoljubove« vrstice, zlasti še v zadnjih letih, ko vsled boleznii še vsako nedeljo ni mogla v cerkev k službi božji, kar ji je bilo morda najtežje v vsej dolgi in mučni bolezni.

Kje se je torej naša rajna mati šolala za bodoče življenje? — Največ v šoli trpljenja. V njenem dvanajstem letu ji je kolera nena-doma ugrabila dobro mater. Imovita Trnovčeva družina — tam je tekla zibelka naše matere — ni bila pripravljena na težki udarec. Vsled tega je morala naša mati že zarana z doma.

Ko je pozneje kot pestunja služila v Kranju, je večkrat pohitela s svojim varovancem v cerkev. V mirnem cerkvenem zatišju ji je dete v naročju zaspalo, sama pa je v srčni molitvi razlila svoje srce skritemu

Bogu v tabernakeljnu. Tudi dobro gospodinjo je vklepala v molitev, ki se je vse življenje hvaležno spominjala.

Nato so pa prejeli njen gospod brat župnijo v Zlatem polju.

Zato je odšla z njimi v Zlato polje. V gospodu je zopet našla skrbnega očeta. Tu se se je navzela in se utrdila v zdravih in jedrnatih krščanskih načelih, da sta dve hčeriučiteljici trdili, da sta se naučili od nje več vzgoje, kakor iz vseh šolskih vzgojevalnih knjig. Da je gojila vse življenje veliko spoštovanje do duhovskega stanu, vé vsak, ki je imel priliko kdaj z njo občevati. Ko je vstopil duhovnik v našo hišo, je imela vsa družina praznik. Mama mu je prva poljubila roko in za njo smo morali isto storiti vsi otroci po vrsti. Nato pa je postregla, kar je nudila naša kmečka hiša, ako v naglici ni mogla kaj boljšega oskrbeti. Iz posebnega spoštovanja je tudi svojega brata duhovnika vse življenje vikala.

Iz župnišča pa je prišla k nam, od koder smo jo čez tóliko let nesli na pokopališče k večnemu počitku. Da v tem novem stanu ni bila brez trpljenja, bi bilo odveč govoriti. Vsaka žena ve iz lastne skušnje, da stan matere ni z rožicami posut. In vendar je bila vedno vedrega lica. Samo dvakrat smo jo videli solznih oči. Prvikrat, ko je držala v naročju umirajočo hčerko. Zato pač je večkrat rekla o njej: »To imam najraje, ker sem morala zavoljo nje največ trpeti.« Seveda ji tega nismo nikoli zamerili, saj smo se sto in stokrat prepričali, da je tisti njen ljubljenec, ki je v večji potrebi. Drugič pa smo jo videli solznih oči neki opoldan. Otroci - učenci smo pridrvili iz šole z glasnim krikom, da imamo popoldne šolsko izpoved. Matí se je pa s skrbnim očesom ozirala po razposajenih lahkoživcih. Po kratkem molku je skrbno vzdihnila: »Tako ste malomarni in tjavendan živite, še skléde vam ne zaupam rada, da bi jo na mizo nesli, prejemanje svetih zakramentov pa moram vam samim prepustiti, Bog ve, kako jih prejematé!« — in dve svetli solzi sta ji zablesteli v skrbnem očesu in sta polzeli po nagubanem licu. Še danes — po dvajsetih letih — vidim oni dve solzi pred vsako izpovedjo. Upajmo, da je že prejela plačilo od gospoda Jezusa Kristusa, ki je postavil svete zakramente. Pač, še enkrat je jokala. Ko smo namreč lansko leto odhajali od božičnih počitnic po svojih dolžnostih. Res, kakor bi bila slutila, da je letos ne bo več med nami. Ko pa je odhajala njena hči v samostan, pa ni jokala. Presrečna je bila, da se je Gospod milostno ozrl nanjo in jo izbral iz

tisočerih v svojo izvoljenko. »Kadar boš slišala«, ji je rekla oni zadnji večer pred odhodom, »da sem jaz umrla, nikar ne jokaj, moli zame in za svoja brata in svoje sestre. Saj vam bom na onem svetu morda mogla več pomagati, kakor tukaj premorem.«

Kako pa se je znala pristrčno z nami radovati in otroško igrati! Delala nam je punčike iz lepih pisanih krpic, kupila konjičke in vozičke in jih z nami vozila po sobi, sedla z nami na kup peska, ki je bil v kotu pred hišo in nas učila iz njega staviti hiše, cerkve in druga poslopja. Ko smo se zatopili v novo igračo, je pa zletela po opravkih, ki so dregali vanjo, ki je bila sama gospodinja in pestunja. Ko pa je kuhala večerjo, smo morali skoro vsak dan zmoliti vse »molitve«, kakor

Frančiška Gerčar.

(Zgledna krščanska mati.)

je imenovala temeljne resnice, božje in cerkvene zapovedi in drugo, kar je sedaj tiskano v knjižici »Ali znaš«. Tem načinom smo se naučili krščanskega nauka tako, da so nas domači gospodje duhovniki vedno stavili drugim za zgled. Da smo morali ob nedeljah in praznikih tudi pridigo doma povedati, se samo razume. Kdor ni nič znal, pa ni dobil mesa, ki je bilo navadno za nedeljsko malo južino.

Silno priljubljene so nam bile ure ob preji pozimi ali pletvi poleti. Ob takih prilikah smo izpeli vse pesmi, kar smo jih znali, svete in narodne. Le postne dni smo smeli peti samo svete pesmi. A mi smo jo vselej nanovo vprašali: »Mama, v kateri božji zapo-

vedi je pa prepovedano petje? Saj pesmi niso iz mesa.« A mama je ostala pri svoji navadi. Zнала je pa tudi mnogo »storij«, narodnih pravljic in pripovedk. Pripovedovala nam jih je tako mično, tako živo, da so nam bile vedno nove, in naj jih je tudi večer za večerom pripovedovala. Na ta način nas je bogato odškodovala za prepoved, zahajati v družbo vaše mladine. — Bila je sploh zelo potrpežljiva učiteljica. S čerkami vsaj nas je seznanila že predno smo se vpisali za prvi razred. »Vas moram naučiti že doma malo, da ne bodo imeli v šoli preveč sitnosti z vami. Saj še jaz ne morem vsemu kaj, ko vas imam malo, kako bodo šele v šoli pri toliki množini.« Nič ji ni bilo preveč po dvajsetkrat eno in isto ponoviti. In ako drugi dan nismo več znali, je pa iz novega začela. Da bi se že zgodaj navadili na delavnost in si tudi sami prislužili kak krajcar, nas je naučila plesti slamnate kite, ki smo jih po 24 metrov prodali za par vinarjev. A predno je zima minula, se je že precej nabralo.

Želela je, da bi med takim lahkim delom kaj svetega premišljevali. Toda to se ji pa že ni vselej posrečilo. Znali smo si pomagati, da tudi ona ni mogla molčati, kadar se nam ni ljubilo. »Mama, tako sem premišljeval, da sem sedaj silno lačen,« je po kratkem molku eden ali drugi zaupal. In drugi smo nadaljevali: »O da, mama, kruha, saj bo že štiri ura!« Ker se ji eno ni posrečilo, je pa še drugo poskusila, rekla je, n. pr.: »Skusite se, kdo bo prvi napletel en meter kite, ta bo najpridnejši in potem grem po malico.« In pri tem je ostalo.

Sama pa je opravljala celo v času najhujšega poletnega dela celo vrsto dolgih molitev ali pravazprav dobrih namenov. Vsled oddaljenosti sicer ni mogla vsak dan v cerkev, a vstajala je vedno zelo zarano, navadno ko je dan zvonilo, da je opravila svojo jutranjo pobožnost, predno smo drugi vstali. Tako je ravnala do zadnjega časa, a zadnja leta smo jo parkrat našli v nezavesti na tleh ležečo. Duh je bil sicer voljan, a meso je postalo slabo. Ni čuda, saj je vse življenje do trde noči tako marljivo delala. Ko se je pa vsa izmučena vračala s polja domov, je večkrat tiščala v žuljavih, trdih rokah rožni venec, pa ga vselej hitro vtaknila v žep, ko smo ji otroci priupili naproti. Nato pa nam je navadno dala malo mleka in kruha, da smo ložje večerje čakali.

Predno je legla k počitku — seveda smo molili skupni rožni venec — je še vsakega za-

spančka prekrižala z blagoslovljeno vodo, ga prekrižala in priporočila angelu varihu, za kar pa je malokdo vedel, ker smo že zdavnaj vsi pospali, a mama je bila zmeraj prva na nogah in je šla zadnja k počitku. Slišali smo jo sosedam priporočati, naj vsak dan iznovega svoje še nezavedne otročičke izročajo Bogu in naj njemu darujejo vsak utripljaj nežnega otroškega srčeca, da malčki ne bodo zastoj živeli, ampak si že v rajski nedolžnosti nabrali nekoliko zasluženja za nebesa. Pa tudi nam starejšim je priporočala isto storiti za mlajše bratce in sestrice, ko smo jih zjutraj oblačili.

Bila je zelo darežljiva. Revnih bolnikov ni nikoli obiskala praznih rok. Je že našla to ali ono v domači omari, s čimer je upala postreči. Ako ni imela mnogo, je pa darovala malenkostno stvar s tako neprisiljeno dobrotljivostjo, da se ji je videlo, kako rada bi s čim boljšim postregla. Gotovo ni pojedla nobenega jabolka, ki bi ga ne bila delila z vso zbrano družino, razven na jesen, ko so v izobilju ležali po vseh shrambah.

Tujega blaga se pa gotovo ni nikoli doteknila. Večkrat je nas otroke svarila: »Bog varuj le eno črešnjo vzeti na tujem vrtu, za vsako bi morali v vicah trpeti!« in vendar, kaj je bilo nam malenkostneje od ene črešnje, ki smo jih dan za dnevom po cele ure obirali. Ni se mogla dovolj načuditi, da je neka revna in ne ravno vzorna ženska iz cerkve gredé v njeni navzočnosti pobrala in pojedla par češpelj, ki so na potu ležale.

Skušala je vsem biti vse, a pred vsem Bogu dopasti. Večkrat je vzdihnila: »Saj ne vem, kako in kaj bi storila, da bi bilo bolj prav! Vi pa se ravnajte po naukih, ki jih slišite v šoli in v cerkvi. Jaz, priprosta ženska, ne vem, kako bi vam naročila, da bi lepše in svetejše živeli.«

Nad svojimi križi ni nikoli tožila, razen ako je hotela druge vzpodbuditi k junaškemu potrpljenju. Še čudila se je, ako je slišala v kaki pridigi hvaliti take ljudi, ki mirno prenašajo vsakdanje križe. Menila je, da pač vsak dan prejema toliko dobrot od Boga, da se vse težave življenja v njih porazgube. Dasi si zadnje tednje ni mogla prav nič več sama pomagati, dasi je cele dneve in noči od hudih bolečin neprestano zdihovala, je vendar do zadnjega želela še več trpeti, prestati vica na tem svetu, da bi ji usmiljeni Bog le na onem svetu prizanesel.

Sacerdos sum! — Mašnik sem!

(Za čas novih maš.)

Pri cilju sem, pri cilju svojem ...
O, zdaj mi Cerkev je nevesta,
Boga ljubeča čeda zvesta
in jaz Gospodu himne pojem!

Moj Bog, kako sem slab in beden,
in vendar smem pri Tebi stati,
Svetost neskončno darovati —
moj Bog, popolno sem nevreden!

Sacerdos sum! Skrivnost globoka,
moj um strmi, le srce čuti ...
O sreča, sreča, kdo te sluti:
odslej z menoj je božja roka! —

Odslej z menoj Zveličar nežni,
— prestvaril me je v bitje novo,
da čedo pasel bom njegovo, —
le zanj živi moj duh hvaležni!

Pri cilju sem, pri vzoru svojem!
Vse dni po njem mi koprnelo
srce je gorško ... Zdaj veselo
Bogú z a h v a l n e himne pojem.

O. Leander.

Slovenci prvič v Sveti deželi.

(Piše urednik. — Dalje.)

Zadnjič smo z enim površnim pogledom pregledali svete in znamenite kraje v Jeruzalemu in njega najbližji okolici, katere si ondi vsak romar ogleda.

Danes pojdimo dalje — ven iz mesta, pogledat v jeruzalemsko bolj daljno okolico na one kraje, katere romarji poleg Jeruzalema navadno obišejo.

To so trije kraji: 1. Betlehem, 2. Sv. Janez v gorovju, 3. Jeriho, Jordan in Mrtvo morje.

Prvič Betlehem. Za Jeruzalemom vsabi romarja k sebi najprej Betlehem, — poleg Jeruzalema najsvetejše mesto na svetu, kjer se je zgodil oni veliki dogodek, kateri na sveti večer in sveto noč vsako krščansko srce napolnjuje z nepopisljivo radostjo in nedopovedljivimi občutki. »Pojdimo torej tudi mi do Betlehema in poglejmo to reč, ki nam jo je angel naznanil!«

Betlehem je, kakor menda vsak ve, oddaljen od Jeruzalema dve uri hoda proti jugu. Dosti čedna cesta vodi do tje. Vasi ni ob potu. Sempatje stoji kako poslopje: en grški samostan, bolnišnica v Tantarju in Rachelin grob. V tanturski bolnišnici so usmiljen: bratje naše (graške) provincije; za predstojnika je bil takrat P. Ansgar Hönigman, doma s Kranjskega na Kočevskem, ki je pa zdaj izvoljen za provincijala in se je preselil v Gradec.

Betlehem je po večini katoliško mesto. Prebivavcev ima menda kakih 7000. Več raznih samostanov je tam, večinoma francoskih. Toda drugo ne zanima romaria toliko, kakor

cerkev in kraj Jezusovega rojstva. Ta je na vzhodnem robu mesta.

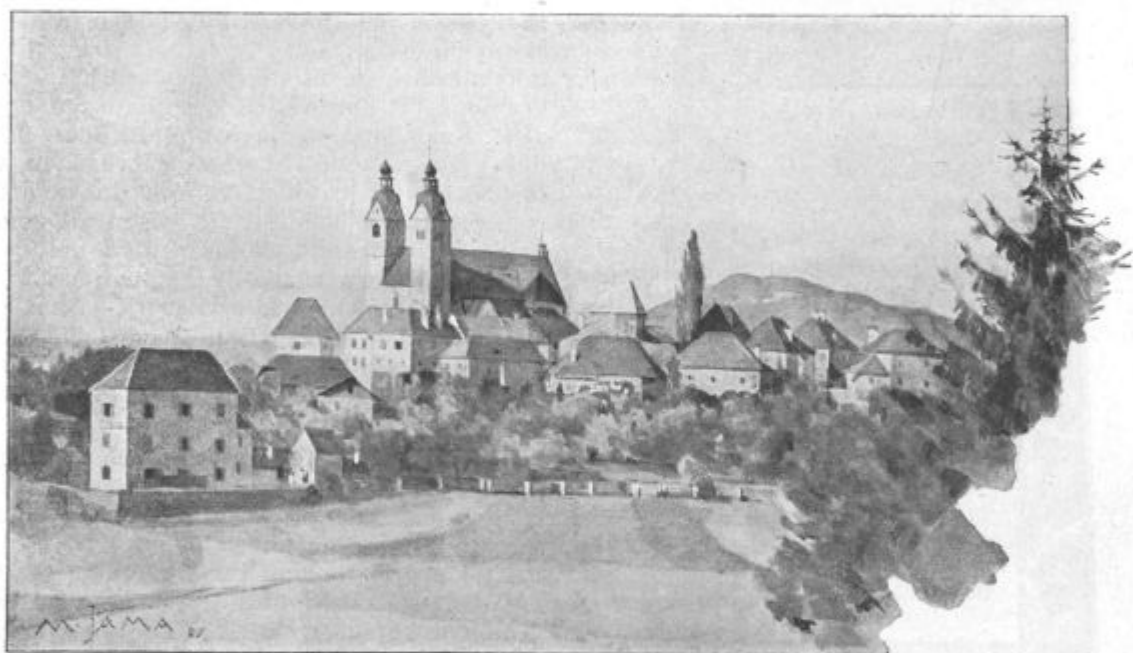
Prvotna cerkev Jezusovega rojstva je zdaj, žal, v oblasti Grkov, ki so jo katoličanom ugrabili; zato je tudi precej po grško zanemarjena. Katoličani so prizidali takoj tik one novo cerkev, ki je posvečena sv. Katarini in je velika in lepa cerkev. Poleg nje stoji »casa nova«, nova hiša, visoka, lepa stavba, v kateri stanujejo frančiškani in prenočujejo romarji. Prišli smo — vsaka skupina drug dan — prejšnje popoldne iz Jeruzalema v Betlehem in tam prenočevali. Ob eni zjutraj smo že pričeli maševati, ker smo hoteli opraviti sv. daritev vsi v votlini Jezusovega rojstva. Končati pa smo morali de petih, ker takrat prično Armenci. — Votlina Jezusovega rojstva je zadaj za velikim oltarjem cerkve Jezusovega rojstva. Od dveh strani vodijo stopnjice navzdol. Betlehemski hlevček torej ni bil navaden hlevček ali štalica, ampak podzemeljska votlina. Je precej nizka, da se človek lahko z roko dotakne stropa, bolj ozka in precej podolgovata; stene so prevlečene z neko preprogo. Ima dva oltarčka; pri sprednjem, pod katerim kaže latinski napis v tleh: »Hic de Maria Virgine Jezus Christus natus est« (Tu je bil rojen Jezus Kristus iz Marije Device) — ta napis kaže, da je bila to svoj čas katoliška last, zdaj pa je grška, zato pri njem nismo mogli maševati; pač pa pri drugem takoj zraven stoječim, posvečenim svetim Trem Kraljem. — Takoj poleg te najsvetejše votline je še več drugih,

katerih vsaka ima svoje ime: votlina nedolžnih otročičev, sv. Hieronima itd. — Naš romarski oddelek je zapel v sveti votlini, na kraju rojstva Gospodovega par božičnih pesmi: Sveta noč . . . Zveličar preljubi rodi se nocoj . . ., da smo si vzbudili na tem milem kraju one svete občutke, ki nas prešinjajo na sveto noč.

Poleg cerkve in votline Jezusovega rojstva si romarji ogledajo še tako imenovano »mlečno jamo«, kjer je Marija svojega božjega sinka prehranjevala. — Potem gredo še malo naprej na rob brega, na katerem stoji mesto, da pogledajo od daleč »pastirsko polje«, ki je oddaljeno kake pičle pol ure na vzhodni strani mesta.

sicer najboljša, pa že še za silo, da smo se do tje pripeljali, četudi so se nam kosti malo pretresle.

Ako pravimo sv. Janez v gorovju, si ne smete misliti visokega gorovja; ampak Ain Karin je skrit notri v nekem zatišju, prislonjen na brdo ali grič, ki je lepo poraščen s cipresami in drugim zelenjem. Dokaj prijeten kraj je to; zelena oaza sredi druge golote. Iz zelenja ven gledajo prijazno hiše in par zvonikov. Dve katoliški cerkvi sta tu: cerkev rojstva sv. Janeza Krstnika in obiskanja Marijinega. V prvi cerkvi, ki je večja in bliže prihodu, smo opravili sv. mašo. Pravi kraj rojstva sv. Janeza je na sprednjem koncu leve ladje. Tam vodi nekaj stopnjic navzdol

Gospa Sveta.

(Glej dopis!)

Kako so trgovci in prodajavci v Betlehemu silno postrežljivi, priča to, da nas je 5 romarjev obsulo na trgu pred cerkvijo 7 trgovcev, ki so nas cukali in vlekli vsak v svojo prodajalno. Zdaj jim pa ustrezni vsem, če jim moreš!

Vrnili smo se v Jeruzalem — srečni, da smo videli blaženi kraj milostipolnega rojstva Gospodovega.

Druga daljša pot iz Jeruzalema je Ain Karin ali sv. Janez v gorovju, rojstni kraj sv. Janeza Krstnika. Ta je na zahodni strani Jeruzalema, oddaljen od mesta kako poldrugo uro. Tudi do tje vodi cesta, ki ni

k oltarju, pod katerim v tleh je vdrelana kovinasta zvezda, ki znači mesto rojstva tega velikega svetnika. Kraj rojstva sv. Janeza Krstnika je posebno znamenit in častit za abstinence, ki v sv. Janezu časte svojega patrona, ki je bil tudi eden tiste sorte, da ni hotel vina piti. Se vidi, da ta »kriva vera« ni čisto nova.

Odtod smo šli dalje in šli mimo vodnjaka, ki se imenuje Marijin vodnjak, ker je gotovo Marija semkaj hodila po vodo onih par mesecev, kar je bivala pri teti Elizabeti. Hodili smo po isti poti, po kateri je stopala noga preblažene Device, ko je bivala tukaj.

Zato smo vzeli v roke rožne vence in molili ono desetinko veselega dela, »ki si ga Devica v obiskanju tete Elizabete nosila«, in tako moleč prišli smo v drugo cerkev ali cerkvico: Marijinega obiskanja. Mala, pa lična cerkva je to ali velika kapela z dvema oltarjema. Na strani v steni kažejo prostor, kamor se je sv. Elizabeta skrila s svojim sinom Janezkom, ko je Herod moril otroke okoli Betlehema. Mi pa smo zapeli tukaj »Magnifikat«, »Moja duša poveljuje Gospoda« — pesem, ki jo je ravno tu zapela Marija sama, navdihnjena in prešinjena od

Slovenski »očenaš«,

vzidan v cerkvi očenaša na Oljski gori.

Svetega Duha, da se zahvali Bogu za »velike reči, katere ji je storil on, ki je mogočen in sveto njegovo ime, ko se je ozrl na nizkost svoje dekle«.

V Ain Karinu je pokopan tudi slavni Ratisbone, ki je — na čudovit način spreobrnjen — iz juda postal kristjan in se potem posvetil delu spreobračanja svojih rojakov judov. Njegov grob — mi ga sicer nismo videli — je na samostanskem vrtu »sijonskih hčerâ«, katere je on ustanovil, da molijo in delajo za spreobrnjenje judovskega rodu. Sa-

mestan te vrste je tudi v Trstu. Neka oseba z Notranjskega mi je pisala že pred par leti, naj bi se »Bogoljub« tudi za to zavzel in priporočil molitveno družbo za spreobrnjenje judovskega ljudstva. Ker imamo raznih družb že toliko, da bi naših ljudi ne preoblagali preveč, se nisem mogel takrat za to odločiti. Danes pa, ko je ravno prilika zato, pa dajem tiskati njeno pismo in dotično molitev, ki jo dobite zadaj v »Slovenskem misijonarju«. Prihodnjič pridejo pravila te družbe.

Tretja, najdaljša pot iz Jeruzalema je bila v Jeriho, k Jordanu in Mrtvem morju. Ta pot ni v skupnem romarskem programu; ampak tisti, ki hočejo iti, se morajo posebe oglasiti in posebe plačati 25 kron. Naših romarjev se je oglasilo za to okoli 160. Ravno zato, ker to ni bilo v skupnem programu, je bilo ta izlet težko tako urediti, da bi se vjemal z drugim programom. Ti Jordan, ti, kaj mi je dal opraviti! Kako smo si glavo ubijali, kako bi se dalo izpeljati, da bi videli Jordan in vse drugo, kar bodo videli ta dva dneva drugi romarji, ki ne bodo šli tje. Osnovali smo z veliko težavo »šesto skupino«, ki se je potem zopet razbila in razpršila, ugibali na to in ono stran, kako bi bilo najbolje. Nazadnje smo jo le srečno izpeljali. A drugič, kadar bomo spet šli, bo treba to narediti drugače, namreč tako, da bo ta izlet dobil svoj prostor v okviru celotnega programa.

V ponedeljek 12. septembra ob 6. uri zjutraj so čakali vozovi pred avstrijskim hospicem na nas. Menda 44 je bilo vseh voz. Posebno sijajne kočije niso bile to; zdaj se je pri tej podrlo to, zdaj se je polomilo pri oni kaj drugega. Pa tamošnji vozniki niso tako natančni kot naši; če se je en voz zaletel v drugega in ga kaj potrl, si ni nikdo kaj storil iz tega, samo da je šlo naprej. Če se je pa polomilo toliko, da ni hotelo več iti, se je za silo povežalo ali pribilo in hajd zopet naprej! V vsak voz so bili vpreženi trije konji; na vsakem vozu pa bili štirje romarji.

Pot vodi skoz svetoštetfanska vrata v dolino Cedron, potem se ovije okoli Oljske gore po južni strani, gre skoz vas Betanijo, ki stoji na južni strani Oljske gore, mimo sela Betfage, in dalje proti vzhodu. Vije se sem in tja, gori in doli, in sicer mnogo bolj doli kakor gori, ker Mrtvo morje je za več sto metrov nižje od Jeruzalema. Cesta je sicer slaba, pa bi še take tukaj ne pričakoval. Delali ali popravljali so jo, ko je bil tukaj nemški cesar. Ko bi jo kdo kaj popravljaj, saj bi še bila; a sedaj je taka, kakršna se dela sama. Doli smo se vozili 4, nazaj 6 ur. Na celi dolgi

poti do Jerihe nismo videli več kakor tri hiše: gostilna pri apostolskem studencu, gostilna pri usmiljenem Samarijanu in neki grški samostan, ki stoji precej daleč stran od ceste, prislonjen kakor gnezdo na steno neke visoke grape, v strahoviti samoti in pustoti. Kdor tam notri stanuje leto in dan, ta si pa že zasluži en čeden prostorček v nebesih. — Pač pa smo srečali po vsej poti sila veliko beduinov, ki so gnali cele čede otovorjenih kamel, da so se na par mestih vozovi komaj prerili skoznje. Hudega nam niso storili; a samemu

šal. Potem smo šli nazaj v hotela kosit. Bilo je silno vroče; vendar tako ne, kakor pred par tedni, ko so bili ondi Čehi, ki so imeli 45 stopinj vročine.

Po kosilu se vsedemo zopet na vozove in hajd do Jordana. Vozniki so drvili kakor za stavo, velikanski oblaki prahu so se vzdigovali okoli vóz. V eni uri smo bili pri Jordanu — na kraju, kjer je sv. Janez Jezusa krstil. Zmožili smo krstno obljubo in apostolsko vero. Nekateri so sedli v čoln in se malo prepejali po Jordanu, nekateri pa se šli — kopat.

Puščava med Jeruzalemom in Jeriho.

bi nikomur ne svetoval tod hoditi. Tudi vozovi morajo voziti kolikor moč skupaj, da se komu kaj neljubega ne pripeti.

Po dolgi vožnji pridemo do Jerihe. Tu je stalo nekdanj večje mesto, — danes ni sledu o njem. Jezus je tukaj dobil na drevesu malega Čaheja in ga obiskal, tu je ozdravil dva slepca. Danes je borna turška vasica. Samo dva hotela »Jordan« in »Belevue« pa katoliška cerkvena stojita poleg turških bajt. Peljali smo se od vasi dalje do Elizejevega studenca, katerega prej neužitno vodo je Elizej storil dobro in užitno, s tem da je vrgel vanjo soli. Zgoraj na gori nad tem studencem so nam kazali kraj, kjer je hudobec Jezusa sku-

Toda, da se z Jordanom ni šaliti, to bi nam vedel povedati gospod župnik H. s Koroškega, kateremu je že jako trda predla, da je prišel zopet na suho . . . Jordan je globoka in nevarna voda. Zato, če bomo še kdaj stali na njega obrežju, kličem že danes, kakor sem klical tistim, ki so za nami tje prišli: V Jordanu se ne kopati! — To tudi ni potrebno, če je človek še tako željan vode, saj to veselje si lahko vsak privoščiti v Mrtvem morju, kamor smo šli takoj potem za Jordanom doli in prispeli do njega zopet približno v eni uri. Samota in tihota obdaja Mrtvo morje. V tem oziru je res mrtvo. Nobene hiše nikjer, samo na obrežju stoji lesena koliba, kjer potnikom

za silo s kako stvarjo postrežejo. In koga smo dobili tam? Enega Bulgara in enega Hrvat, ki je znal tudi slovensko. Kam vse naši ljudje zaidejo! — Voda Mrtvega morja je gorka in jako težka, da človeka skoro sama nosi. Zato smo se tudi skoro vsi možaki v njem kopali; tu kopati se je brez nevarnosti in prav prijetno.

Na vzhodni strani Mrtvega morja je gorovje; med njim gora Nébo, raz katere je Mojzes gledal obljubljeno deželo, preden je umrl.

Bila je že skoro noč, ko smo se pripeljali nazaj v hotele, kjer smo imeli večerjo. Po večerji smo na vrtu dolgo lepo in glasno prepevali domače slovenske pesmi. Noč ni bila dobra; bilo je prevroče. Ob dveh pa je bilo treba vstati. Štirje gospodje so na dveh oltarjih v bližnji cerkvi maševali. Ob pol treh smo odrinili nazaj. To je bila pač malo čudna vožnja: v temni noči, v hitrem diru, smo hiteli nazaj; zaradi strmine je bilo treba še stopati doli in korakati peš. Bila je še trda tema, pa so nas že srečavali beduini s čedami kamel. Kam se jim je le tako mudilo!? Pri »usmiljenem Samarijanu« smo počivali. Bil je že dan. Da so tukaj nekje roparji nekoga

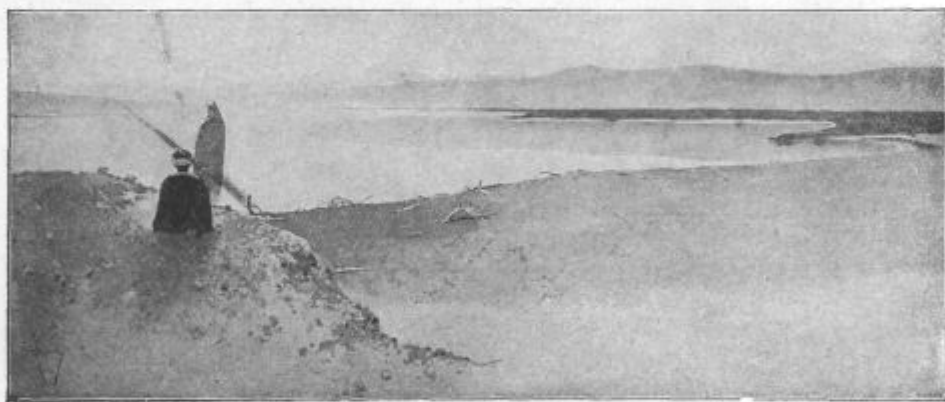
napadli in napol mrtvega pustili, nam je zdaj umljivo. Nam se huda nesreča ni pripetila; brez malih težav pa ni bilo. Enim se je kolo potrl, drugi se je kaj malega ranil, tretjemu so z nožem grozili, četrti je bil pa — gajžlan. Pa ne krvavo gajžlan, samo suknja je malo čutila. Je mislil, če ima trobentico obešeno okoli ram, da se mu ne more nič primeriti. Pa je videl, po čim je arabska »žmah«. Pravzaprav je on najbolje božjo pot opravil, ker je bil deležen Kristusovega trpljenja. Samo malo premalo je dobil, da bi se mogel s tem ponašati . . .

Grede skozi Betanijo so šli nekateri gledat Lazarjev grob; drugim se ni ljubilo; imeli so za enkrat dosti.

Okoli desete dopoldne smo prispeli domu. Popoldne tega dne je bil počitek. Mnogi so rekli: Enkrat sem rad videl, pa samo enkrat; drugič bi ne hotel več. Jaz pa pravim: Če bom še kdaj v Jeruzalemu, pa pojdem še do Jordana, četudi jo še enkrat — po plečih dobim.

* * *

Romarska obletnica na Brezjah bo ali koncem avgusta ali prve dni septembra. To bo naznanjeno v prihodnji številki.

Ob Mrtvem morju.

CERKVENI RAZGLED.

Po svetu.

Papež in portugalska svoboda. Papež Pij X. so v posebni okrožnici, poslani škofom celega sveta, razkrili in pojasnili, kako nasilna in trinoška je postava portugalske frama-

sonske vlade, ki določa ločitev Cerkve od države. Kakor hitro so portugalski prekucuhi, ki so pregnali svojega kralja, prišli na krmilo, so izdali odredbe najstrožjega protikatoliškega duha. Vlada je zaplenila samostane, izgnala redovnike, odpravila

sveto prisego in praznike, prepovedala krščanski nauk v šolah, dovolila razporoko itd., itd. Vse te naredbe, pravijo sv. oče, so nasprotno modernim uredbam človeške družbe, kakor tudi splošno proslavljanim svobodščinam, zato pa so omikanega naroda nevedne. Papež vsled tega ostro obsojajo ločitveno postavo in izjavljajo, da nima nobene veljave, to je da katoličanov ne veže in vezati ne more.

Rojstni dan papeža Pija X. Dne 2. junija je bil 75. rojstni dan svetega očeta. Iz vseh krajev sveta je došlo nebroj čestitk.

Skrb ameriških škofov za naseljence. Koncem aprila t. l. so imeli letno zborovanje ameriški nadškofje. Posvetovali so se predvsem, kako skrbeti za versko življenje in za ohranitev vere katoliških naseljencev. Sprejel se je nasvet, da bi se pomoglo katoliškim naseljencem, da dobe stanovanja v bližini katoliških cerkv.

Katoliška Cerkev na Angleškem. Irski časopisi prinašajo na podlagi škofijskih podatkov sestavljeno zanimivo statistiko o prestopih v katoliško Cerkev v zadnjih petih letih. Kot je razvidno iz teh podatkov, je pristopilo v katoliško Cerkev v teh petih letih 572 klerikov anglikanske Cerkve, 22 članov škotske episkopalne Cerkve in 12 duhovnikov. V istem času je prestopilo v katolicizem 29 moških in 53 žensk angleškega visokega plemstva, 432 članov plemstva in 63 članov visokih državnih redov. V angleški vojski je postalo katoličanov 306 častnikov, a v vojni mornarici 63 častnikov. Z visokošolsko izobrazbo je 1000 izpreobrnjenec in od teh je 586 z oksfordske univerze. Od teh izpreobrnjenec se jih je posvetilo 612 duhovskemu poklicu, 100 pa jih je vstopilo v red jezuitov.

Evharistični kongres v Madridu. Do 1. junija je bilo oglašanih 19 izvenšpanskih škofov, ki se udeležijo evharističnega slavlja. Španci hočejo tujim gostom kolikormoč biti na roko, kajti mnogo družin in 69 hotelov v Madridu je ponudilo zastonj stanovanja za tujce. Slavnostni sprevod se vrši 29. junija ob šestih zvečer. — Dekan stolnega kapitlja v Madridu je daroval za oplešavo stolne cerkve ob evharističnem kongresu vsoto 8000 pez.

Nedeljski počitek nameravajo vpeljati za vso kitajsko državo. Vpliv krščanstva raste.

Huda lakota stiska ljudi na južnem Kitajskem. Škof Henninghaus sporoča, da celo premožni domačini nimajo kaj uživati. Veliko družin je izumrlo vsled lakote, pa tudi vsled tifusa. Otroke izpostavljajo kar v celih

množinah, žene in dekleta pa prodajajo. Reveži upajo pomoči iz Evrope.

Cvetlični dan. Na Dunaju so imeli meseca maja takozvani cvetlični dan. Najelegantnejše gospodične so prodajale razne, tudi celo preproste cvetlice na korist obubožanim družinam in zapuščenim otrokom. Čistega dohodka je bilo 130.000 kron.

Število vseh škofij. Katoliška Cerkev je imela početkom leta 1911. skupno 1751 škofij; od teh jih je ustanovil sedanji papež Pij X. 70. Novih kardinalov je izbral Pij X. za časa svojega vladanja 15, umrlo jih je pa ta čas 31, zato pa šteje kolegij kardinalov sedaj samo 50 članov.

Smrt preganjavca katoliškega imena. V Parizu se je dne 22. maja pripetila velika nesreča, pri kateri je izgubil življenje francoski vojni minister Berteaux; ministrski predsednik Monis pa je bil hudo ranjen in si je zlomil nogo. Pri neki tekmi zrakovplovcev se je nabralo nebroj ljudi, med njimi tudi zgoraj omenjena ministra. Aviatiku (zrakoplovcu) Trainu se je vsled neugodnega vremena pokvaril stroj tako, da ga ni mogel pravilno vladati, zato se je pri padcu z njim zaletel med bežečo množico. Več ljudi je bilo ranjenih, Berteaux pa je bil v dveh urah vsled zadobljenih ran mrtev, ne da bi se bil poprej kaj zavedel.

To nezgodo omenjamo zato, ker jo smatramo za kazen framasonskim ministrom, sovražnikom katoliške Cerkve. Berteaux je tisti mož, ki je tako krivično nastopal zoper katoliške častnike v armadi, da jih je zasledoval, če hodijo v cerkev, če verske dolžnosti izpolnjujejo, da jih je potem na ta ali drug način kaznoval. Tako je on umeval tisto hvalisano svobodo, ki jo je privoščil sebi in svojim, drugim pa ne.

Ako v zgoraj navedeni nesreči vidijo svobodomislecji samo slučaj, svobodno! Mi pa pravimo: Tudi na Francoskem je kljub prevzetnim in oblastnim framasonskim ministrom vendar še vedno Bog gospodar, ki sicer ne plačuje vsako soboto, plačuje pa po pravic in po zasluženju.

Ločitev Cerkve od države na Portugalskem. Tirani, ki točasno strahujejo podložno ljudstvo na Portugalskem, so skovali take ločitvene postave, da celo liberalni listi zatrjujejo, da ta postava »ni ločitev, ampak podjarmljenje katoliške Cerkve«. Občudovanja vredna je duhovščina, ki skupno s škofi ugovarja mogočnim brezbožnejšem in izjavlja, da ne more odobriti in priznavati ločitvene postave, ampak da ostane v zvezi in zvesta poglavarju sv. Cerkve, papežu Piju X.

Kako predrzno ravnajo sedanji portugalski ministri, je razvidno iz sledečih točk ločitvene postave: Odslej ne smejo katoliški Portugalci postaviti na svoje hiše ne križa, ne kake druge svete podobe. — Vse pobožne ustanove, če tudi so za večne čase zagotovljene, pripadejo tekom 30 let državi. — Nobene svete maše, nobene pridige, nobene pobožnosti ne sme duhovnik opraviti brez vladnega dovoljenja itd. — To je pa še hujše, kakor je bilo za časa rimskih poganskih trinogov! . . . Taki so svobodomisleci vseh časov in vseh krajev! . . . Tako se godi povsod, kjer so katoličani popustljivi, kjer se ne organizirajo, kjer se ne menijo za volitve ali pa volijo celo nasprotnike Cerkve.

V Jeruzalemu je bilo to pomlad mnogo romarjev. O Veliki noči so bili došli Francozi v dveh skupinah, meseca marca se je oglasilo okrog 140 Avstrijcev, zadnji čas so pa pritisnili ruski in grški romarji. Veliki teden se je udeležilo svetih opravil precejšnje število avstrijskega plemstva in več oseb iz avstrijske vladarske rodovine.

Spovedna molčečnost. V Rimu je bil 5. junija obsojen neki odpadnik, po imenu Verdesi, ki je bil obdolžil in obrekoval jezuita P. Bricarelli-ja, da je izdal spovedne skrivnosti; porotniki so obrekovalcu prisodili deset mesecev ječe, obenem bo moral plačati tudi vse stroške.

Cerkvena tatvina. Veliko začudenja in peznornosti provzroča tatvina cerkvenega zaklada v Messini. Med ukradenimi dragocenostmi je tudi 60 kilogramov težak plašč Marijine podobe iz zlata in dragocena krona, posuta z biseri in dragulji. Škode je več milijonov.

Po domovini.

Romanje v Rim. Ker so sv. oče izrekli željo, da bi prihodnje leto katoličani romali v Rim, bomo najbrž tudi Slovenci napravili skupno romanje. Odkar smo bili zadnjič skupaj tam, bo minulo že 12 let, medtem ko je med predzadnjim in zadnjim romanjem preteklo le 7 let (1893 in 1900). Sedanjega svetega očeta še nismo videli in se mu ne poklonili.

Duhovske izpremembe v ljubljanski škofiji: V stalni pokoj je stopil 1. maja č. g. Ludovik Skufca, župnik v Kranjski gori. — Zakn.-šk. dvornega kaplana je imenovan č. g. Jenko Marenčič. — Č. g. Ivanu Baloh, kaplanu v Stari Loki je podeljen vikarijat v Zagorju na Notranjskem.

40 let župnik v eni župniji. Dne 21. maja so napravili farani v Šmihelu pri Novem mestu častno proslavo svojemu župniku

msgr. Antonu Peterlinu, ki deluje kot župnik v Šmihelu plodonosno že 40 let. Gospod slavljeneč, ki je imel zlato mašo že leta 1907., je imel sam slavnostni govor v cerkvi. Pri sv. maši mu je streglo več gg. duhovnikov-tovarišev. Še mnogo let!

Novomašnikov v ljubljanski škofiji je letos samo 9 in sicer 3 iz 4. letnika, 6 pa iz tretjega. Posvečenje bo 5. julija v stolnici sv. Nikolaja.

Umril je 22. maja šmarnogorski gospod — Peter Piacentini v častitljivi starosti 87 let. Na Šmarni gori je pastiroval 11 let. Živel je sila skromno. Ker je bil rodom italijanskega jezika, je bila njegova izgovorjava v slovenščini nekam izvirna, smešna. N. p. v m.!

Proščenje na Rakovniku. Nepričakovano lepo se je izvršila letos salezijanska svečanost na čast Mariji Pomočnici — 25. maja. Dopoldne istega dne je imel govor naš urednik, pontifikalno sv. mašo pa škof mil. gosp. Stariha. Po popoldanskem govoru g. dr. Jeršeta pa se je razvila veličastna procesija, pri kateri je bilo navzočega okrog 10.000 občanstva iz Ljubljane in okolice. Pri sprevodu je igrala godba salezijanskih gojencev iz Trsta.

Smrtna kosa. Umril je 1. junija v Zagorju na Krasu vpokojeni vikarij č. g. Frančišek Groznik. Služboval je v Gorjah, v Dobu, v Begunjah, v Št. Vidu pri Zatičini in v Zagorju. — V Stari Cerkvi na Kočevskem so pokopali dne 2. junija č. g. Jožefa Perc, župnika v Borovcu. N. p. v m.!

Veliko število birmancev in birmank so imeli letos v Ljubljani, namreč 2540. Toliko jih menda že dolgo, ali pa še nikdar ni bilo. Razlog je v tem, ker je staršem najbolj ustreženo, da prejmejo otroci isto leto prvo sv. obhajilo in sv. birmo. Letos je pa število prvoobhajank ogromno poskočilo, vsled tega je tudi več birmanin.

Vsem dobrim ustreženo. Kazen suspenzije (prepoved maševanja) je bila zadela A. Erceta, bivšega župnika, sedaj stanujočega na ljubljanskem Gradu; enaka prepoved je došla tudi nekemu Škrjancu, ki je bil poprej župnik v Istri, sedaj pa živi nekje v trnovskem predmestju. Župniku trnovskemu v Ljubljani pa se je doposlal ukaz, naj prosi za pokojnino. — Tako so te čudne izjeme med duhovščino ljubljanske škofije vendar enkrat čutile, da ima tudi potrpežljivost svoje meje. Človek si težko misli, kako je možno, da se brezbožni liberalizem prikrade tudi med vrste tistih, ki bi morali služiti oltarju . . . Vsi dobromisleči Slovenci ljubljanski in izvenljubljski so spričo tega odločnega koraka, ki ga je storil ljubljanski

knezoškof dr. A. B. Jeglič, enim misli: da bi se to bilo moralo že davno zgoditi.

Nova kapucinska cerkev v Gorici je bila blagoslovljena na binkoštno nedeljo, 4. junija ter se je v njej od imenovanega dne stalno vršila služba božja. Posvečenje pa se je vršilo 18. junija od prevzvišenega knez nadškofa Sedeja. Ni treba omenjati, da je bila udeležba zelo velika. Verno občinstvo se zelo zanima za krasno stavbo in bo sedaj še z večjim veseljem prihajalo v novi hram božji, kakor v starega, ki je bil pretesen postal. Predstojništvo samostana se priporoča blagim srcem za mile darove in prispevke. Bog povrni že naprej!

Papežev odlok o pogostem svetem obhajilu otrok se v mnogih goriških duhovnijah prav skrbno izvršuje. Otrokom se je omilila ta pobožnost ter z veseljem prihajajo k angelški mizi. Prav ginljivo jih je videti te še nepokvarjene ljubljence Gospodove pri obhajilni mizi. Tudi tu se vidi, da dobra volja in gorečnost vse premagata. Res se delo dušnim parstirjem precej množi, zlasti po mestih. Zato je prav občutljivo pomanjkanje duhovnikov. In za te bodo gotovo molili nedolžni mali. Gotovo pa bo zato mnogim izmed teh ljubi Bog podelil duhovski poklic, če bodo stanovitni v začetni pobožnosti.

Novomašniki. Sledeči slovenski bogoslovci iz goriškega semenišča bodo letos posvečeni: Za goriško nadškofijo četrtoletniki gg.: Bele Vencel iz Oseka, Doktorič David iz Našice (Slavonija), Kodrič Ivan z Brji (pri Rihenbergu), Pahor Franc iz Novela, Pišot Ivan iz Sela, Rustja Andrej iz Skrilj. Tretjeletnik g. Alojzij Filipič iz Ravnice. — Za tržaško škofijo četrtoletnika gg. Andrej Nartnik z Brezovice (Kranjsko) in Oskar Pahor iz Kojškega.

Škofijska kronika v Trstu. Za župnike so imenovani čč. gg.: Ivan Cosolo v Mimišanu, Josip Mandić v Završju, Jakob Čemažar v Šmarjah pri Kopru. — Katehet na nemški šoli v Trstu je postal Hadrijan Brumen, kopoperator pri Novem sv. Antonu g. Franc Vranjac je premeščen v tržaško bolnišnico.

Sveti misijon so imeli v Klancu in Gročani (pri Trstu). V Klancu se pojavlja veliko zanimanje za Marijino družbo. — Tudi Hrvatje so začeli snovati družbe. Prvi jo je vpeljal g. Josip Križman v Tinjanu pri Pazinu. — Celodnevno češčenje Najsvetejšega so imeli v Sv. Križu pri Trstu 3. maja. Gotovo bodo tudi drugod po tržaški škofiji posnemali ta zgled.

Idrija. Iz naše srede sta se letos konec majnika preselila v večnost 86 letni starček Matevž Tratnik in 18 letni rudar Anton

Krapš, oba krščanskega duha in zglednega življenja. Tratnik, ki je stanoval v hribu daleč od župne cerkve, ni zamudil kljub starosti in daljni poti nobenega shoda bratovščine prijateljev presv. Srca, katere član je bil vedno, tudi k sv. maši je redno prihajal. dokler ni onemogel; kadar pa je bila v cerkvi sv. Antona maša, kamor je imel blizo, si dobi vedno Tratnika z molitvenikom v roki v cerkvi. Oskrhoval je tudi mnogo let kapelico Matere Božje na poti k cerkvi sv. Antona. Tako se je mož pripravljaj za pot v večnost. Kot vpokojen rudar je dobival malo pokojnino, a ta pokojnina je sedaj ustavljena in on bi ne imel sedaj nič, ako bi ne bil delal za pokojnino, ki je ne more nihče ustaviti, za pokojnino, ki se meri cesarju in prostaku enako. — Na krsti Antona Krapša bila je pripeta orlovska čepica in pred krsto je korakala četa Orlov. Skrbna mati in dober oče sta mu dala krščansko vzgojo, dobri mladenič je slušal svoje starše in v izpolnjevanju svojih krščanskih dolžnosti poklical ga je Gospod k Sebi. A ona čepica na krsti mi ne gre iz spomina, da, smelo trdim, da čepica Orla pri nas nadomestuje križ na krsti. Križ nam kaže trpljenje Gospodovo iz ljubezni do nas, čepica pa je znamenje trpljenja iz ljubezni do Gospoda. Od vseh strani od sovražnikov Gospodovih obdan in pritiskan mora Orel pri nas mnogo trpeti in vse svoje moči zastaviti, da ga sovražen duh ne omaje. Tak je bil tudi pokojni Anton. Obiskoval je kot zvest član bratovščine prijateljev presv. Srca Gospoda v zakramentu ljubezni in s tem očitno kazal svoje prepričanje. Od vsega tega mu svet ni dal razun pikrih besed nič, a Gospod je nepokvarjenega mladeniča za njega udanost in trpljenje gotovo bogato poplačal. Starišem njegovim radi izgube zadnjega sina naše iskreno sožalje, a tolaži naj jih zavest, da je bil sin član bratovščine prijateljev presv. Srca in to je prišlo sedaj v veljavo, drugega nič.

POROČILO RAFAELOVE DRUŽBE.

Dne 13. in 16. t. m. se je zopet več oseb peljalo v Ameriko preko Cherbourg—Southampton. Vse te osebe so bile namenjene iti k svojim domačim v Ameriki čez Haver, pa so nekateri pomotoma zašli v agenturo, ki nima direktne zveze s Havrom ter prevažajo izseljence na določeni cilj po precejšnjih ovirah tako, da izseljenci dospejo do cilja najmanj par dni pozneje in imajo vrhu tega precej večje izdatke.

Opetovano smo že povdarjali, da naj se izseljenci najprej oglase v pisarni Rafaelove

družbe v Ljubljani, kjer se jim bode povedalo, po kateri najbližji in najbolj progji naj se peljejo do svojega cilja. V pisarni Rafaelove družbe se dobi tudi natančno pojasnilo glede cene vožnje in vseh drugih podrobnosti, ki so za potovanje potrebne. Čestokrat se dogaja, da izseljenci dobe v svojem domačem kraju od svojega župnika ali pa pri oblastvih priporočilne listke Rafaelove družbe. Pa prišedši v Ljubljano, pozabijo na vse to, ter se oglasijo šele potem v pisarni Rafaelove družbe, ko je že prepozno in jim tajnik Rafaelove družbe ne more več pomagati, ker imajo že plačano vožnjo po nepravi progji. Če se izseljenci podajo enkrat v izseljevalno pisarno, se le v redkih slučajih dogodi, da jih dotični agent izpusti iz rok, ker jih že na ta ali na drug način pregovori in prepriča, da je njegova progja najboljša.

Povdajamo torej še enkrat: Naprej v Rafaelovo pisarno, kjer se vam dajo brezplačno nepristranska navodila, potem šele k agentu. Rafaelova družba nima nikakega drugega interesa, kakor ga ima izseljenec sam, ker ni v zvezi z nobeno agenturo, ampak priporoča vsakemu izseljencu ono proggo, ki je za njega najugodnejša.

Pisarna Rafaelove družbe v Ljubljani posluje vsak dan od 8. do 12. ure in od 2. do 6. ure popoldne na Dunajski cesti št. 32 v I. nadstropju.

Poročilo Rafaelove družbe. — Ne v Ameriko! Vedni opomini raznih izselniških listov v Ameriki vendarle vplivajo nekoliko na naše ljudstvo, da se ne seli tako trumoma v Ameriko, kakor bi se sicer. Tudi za ženske bi bilo bolje, da ostanejo in ne potujejo sedaj v tem času. Sorodniki pišejo in vabijo, bodisi svoje žene, sestre, brate ali tudi znanca v času, ko je še marsikje dober zaslužek; ko pa pridejo vabljenci v Ameriko, se večkrat pripeti, da najdejo sorodnike v Ameriki brez dela ter v velikem pomanjkanju. V Ameriki še ni končana gospodarska kriza. Mnoge tovarne in rudniki so zaprti, a delavci so brez dela in tudi brez zaslužka. Marsikje tudi že stavkajo dolge mesece. Pomisliti je treba, kakšna beda nastane lahko v takem slučaju, ko prejšnji izseljenci sami nimajo zaslužka in potem dobe še gosta v hišo. Tudi če imajo kaj prihranjenega denarja, jim lahko hitro poide in tako pridejo v največjo stisko. Izseljencem toplo priporočamo, naj ne mislijo na potovanje v Ameriko, dokler se razmere popolnoma ne zboljšajo.

Častitim naročnikom lista »Ave Marija« naznanjamo sledeče: Upravništvo lista »Ave Marija« iz Rocklanda Lake N. Y. poslalo nam

je številko za mesec maj, a za mesec april se pomotoma ni poslala. Pisali smo takoj na upravništvo lista, da nam pošlje nemudoma tudi list za april. Prosimo častite naročnike lista, naj blagovolijo malo potrpeti, ko dobično zahtevano številko, odpošljemo takoj vsakemu obe za april in maj.

Književnost.

Pesem: Posvetitev Jezusovemu Srcu, ki je bila tiskana v zadnjem »Bogoljubu«, se dobiva posebe natisnjena v »Katoliški Bukvarni« v Ljubljani, izvod po 20 vinarjev.

Pesem je zložil P. Périca, uglasil pa Milan Smolka. Na slovenščino je besedilo preložil g. dr. Anton Medved, profesor veronauka v Mariboru.

Pevci in pevski zbori, sezite po tej pesmi!

V molitev se priporočajo:

Javne zadeve: Nameni sv. očeta. — Škofje vsega katoliškega sveta. — Cerkvene razmere na Francoskem in Portugalskem. — Katoličani v Belgiji. — Katoliško mišljenje in življenje v tržaški škofiji. — Organizacija katol. mladine med Hrvati. — Mladina po mestih. — Zedinenje razkolnikov. — Misijoni med pogani. — Slovenci na tujem. — Vsi, ki bodo umrli ta mesec. — Da bi nas Bog obvaroval nagle neprevidene smrti!

Zasebne zadeve: Neka bolna Mar. hči na Dobrovi. — Neki bolnik, da bi po dolgi bolezni skoro ozdravel; isti priporoča tudi svojo mater, brate in sestre. — Neka mlačna in zanemarjena župnija na Dolenjskem.

Neka jeruzalemska romarica se priporoča vsem romarjem v gorečo molitev k prsvetemu Srcu Jezusovemu in Marijinemu. — Mlad. in dekl. Mar. družba pri sv. Antonu v Slov. goricah. — Nek bolnik v velikih dušnih stiskah.

Zahvale.

Za razne od Boga prejete dobrote se zahvaljujejo: H. Štern, St. Vid nad Ljubljano. — Marija Lesar v Jurjevici pri Ribnici za ozdravljenje dveh hčerk po rabi lurške vode. — Neka družina za ohranjeno zdravje. — M. F. pri sv. Antonu v Slov. goricah.

Marijini vrtci.

Dodenimo k temu, kar je bilo zadnjič povedano, danes še par pojasnil o teh otroških družbicah, ki so tolike važnosti za krščansko prihodnjost našega ljudstva. S tem bo tudi dan odgovor na nekatera nam stavljena vprašanja.

1. Marijin vrtec se lahko ustanovi tam, kjer Marijina družba že obstoji, kakor tudi tam, kjer še ne obstoji. — Razume se samo ob sebi, da kjer družba še ne obstoji, se bo morala ustanoviti, kadar bodo otroci, ki so v Marijinem vrtcu, dorasli zanjo.

2. Za Marijin vrtec ni treba škofijskega dovoljenja, ker to še ni nikaka družba, ampak le priprava nanjo.

3. Dečki in deklice Marijinega vrtca se lahko vodijo še skupno, posebno če je šola za oboje skupna. Pozneje, ko iz vsakdanje šole izostanejo, se morajo ločiti; vsak spol tvori svojo posebno družbo.

4. Ker je v vsem edinosti želeti, zato se bodo tudi za to preskrbele skupne

sprejemne podobice, svetinjice in trakovi. Vse to se bo dobivalo v Ničmanovi prodajalni v Ljubljani, kamor se v ta namen obrčajte!

5. Nekod (glej dopis iz Podgore pri Gorici!) so krstili »aspirante« ali »postulante« po slovensko »prosvince, prosvinke« — če se bo to ime hotelo prijeti.

Veseli nas, da je misel Marijinih vrtcev našla tako prijazen odziv pri vseh, ki se za Marijine družbe in za krščansko vzgojo našega ljudstva kaj zanimajo. — Posebno jih priporočamo za one kraje, kjer z družbami za odrasle fante in dekleta ni mogoče pričeti. To velja zlasti za Koroško in za nekatere kraje na Primorskem, zlasti Tržaškem, kjer je ljudem Marijina družba še bolj tuja.

Nimamo sicer pravice zahtevati, a zelo bi nam ustregli, če bi hoteli »Bogoljubu« sporočiti iz vseh onih krajev, kjer so Marijin vrtec zasadili.

„Vodnik marijanski“.

je zdaj že eno leto na svetlem. Zeleti je, da bi se ga posluževali pač vsi gg. vodniki družb, da bi bilo vodstvo naših družb, kakor knjiga poudarja, pravilno in enotno. Enotno zlasti zato, da

bi se ne mogli udje pritoževati: pri nas je tako, zakaj je pa drugod drugače?

Tiskalo se je »Vodnika« 1500 izvodov. Ker je še veliko nerazprodanega, se vnovič priporoča vsem čč. gospodom, ki ima-

jo z družbami opraviti ali utegnejo kdaj opraviti imeti, da si ga omislijo. Dobi se v »Katoliški bukvarni« po 3 krone.

Ravnokar je došlo uredniku z Brača v Dalmaciji naznanilo, da so duhovniki, zbrani na konferenci, sklenili, da se mora

»Vodnik marijanski« preložiti na hrvaški jezik. Urednik je seveda dovolil v to z največjim veseljem, da bo knjiga služila marijanski organizaciji in vzgoji ne le slovenske, ampak tudi hrvaške mladine.

Kje so kaj bolj pridni.

Kakor obljubljeno, podajamo tukaj malo pregleda tistih župnij, kjer je »Bogoljub« letošnje leto znatno poskočil:

Hrenovice lani 26 — letos 117. (Tu se vidi, kaj se da doseči, ako krepka roka vmes poseže!) Komenda 106 — 121, Sora 36 — 84, Črnuče 48 — 64, Gradec 64 — 103, Trata 17 — 37, Dobrova 52 — 85, Dobrnič 76 — 89, Marijina družba pri uršulinkah v Ljubljani 304 — 336, Kostanjevica 12 — 21, Križe pri Tržiču 55 — 63, Krka 16 — 31, Marijina družba pri sv. Jakobu v Ljubljani nanovo 52, zakristija cerkve Jezusovega Srca v Ljubljani 220, Sv. Duh-Loče 4 — 23, Kamnica pri Mariboru 45 — 55,

Čemšenik 30 — 42, Bloke 38 — 51, Prečina 55 — 81, Šmihel pri Košani 25 — 42, Pliberk 17 — 33, Ptuj 12 — 30, Semič 9 (!) — 57, Sodražica 11 — 45, Srednja vas 50 — 70, Šmarjeta 65 — 80, Šoštanj 63 — 90, Sv. Tomaž pri Ormožu 73 — 88, ženska Marijina družba v Trstu 212, Teharje 17 — 39, Tržič 50 — 62, Velenje 37 — 46.

S tem so našteje številke, ki bolj v oči stopijo. Nismo pa našteje vseh onih, kateri so že od nekdanj, ali vsaj od več let pridni. — Da se bo vsem pravica zgodila, bomo o priliki primerjali tudi po drugod število naročnikov »Bogoljuba« s številom udov Marijinih družb.

Pri Materi.

Nam dal je ljubi Bog življenje,
ž njim dal nam tudi hrepenenje
po sreči stalni, zanesljivi,
življenje celo neminljivi.

Kje išče svet prerad le sreče?
Mamljivi greh v prepast ga vleče,
naslade išče v končni stvari,
za radost sveto ni mu mari.

Tako i jaz iskal sem sreče...
In duša še sedaj trepeče,
ko gleda onih dni iskanje,
minulih dni slepilne sanje.

Pri tebi zdaj sem mila Mati,
ničesar, ne, mi ni se bati,
ki k tebi prišel sem v naročje,
izjokati kes svoj po otročje!

Takó se mora!

Iz Križev pri Tržiču je došel naslednji dopis: Moj sklep je bil, vsako leto enkrat pisati o gibanju naše Marijine družbe; toda kar ne morem strpeti, da bi ne poročala o prelepem zgledu, katerega naj bi vse Marijine hčere brezizjemno posnele. Povsod na Kranjskem in tudi izven Kranjske je navada, da ako se dekle poroči, mora dati ženini fantom iste vasi nekako odkupnino, — tu pravijo »tolar«, — ki se potem

zapije. Poročila se je pretečeni mesec naša draga, za vse dobro vneta sosestra F. Perne, in ta je imela pogum, da je prosila svojega ženina, — kljub odsvetovanju, češ, fantje bodo hudi, — da naj rajše dá za »Slovensko Stražo«, kot fantom za pijačo, čemur je ženin tudi ugodil. Rekla je: »Jaz sem začela; druge pa za menoj!« — In res, tudi M. Rozman iz Križa ji je sledila. — Drage sestre! Nobena naj ne pripusti, da bi se za njo popivalo, kajti

le premnogokrat so posledice te navade slabe, vse pa sledite temu hvalevrednemu zgledu! Kajne, gospod urednik! Vi kot navdušen abstinents, boste to gotovo radi priporočili, da naj se povsod podari tisti denar v kakšen dober namen, najbolje ga je izročiti g. voditelju, ki ga bo gotovo dobro obrnil.

Dodatek uredništva: Takó se mora delati, — pa povsod! Takih razvad je

še sto in sto med ljudstvom, ki bi jih bilo treba odpraviti in v boljše izpremeniti. In k temu so poklicañe Marijine družbe. Da bi le ta svoj poklic razumele in izvrševale!

Ta dopis je pa tudi zgled, kakšnih poročil si želimo. Ne poročati samo vsakdanjosti, ki so že splošno znane; ampak sporočajte nam, kje je kaka družba res kaj dobrega naredila.

Kaj bodo pa ljudje rekli!

»Ali se boš ti zapisala v Marijino družbo?« me je vprašala neka dekle. Jaz ji odgovorim: »Sem se že; ali se ti boš?« jo vprašam. »Če se v Marijino družbo zapišem, kaj bodo pa ljudje rekli!«

Čez eno leto in pol pa na neki poti zopet skupaj prideva. Pa mi začne žalostno tožiti: »Zakaj se tudi jaz nisem v Marijino družbo

zapisala! Bi ne bila tako daleč zašla!« Sicer nerada, pa ji vendar spomnim: »Ali veš, kako si meni takrat odgovorila: kaj bodo pa ljudje rekli!« Hitro odgovori: »Kaj pa sedaj rečejo!« In začela je jokati. Poslovile sva se in odšle vsaka po svoji poti...

Ne sramujmo se Marijine družbe!

M. A.

Kako se gibljemo.

V Šmartnem pri Litiji so o binkošnih nř zelo slovesen naćin obhajali desetletnico dekliške Marijine družbe. Imeli so duhovne vaje, ki jih je vodil ĉ. g. dr. Nastran. V ponedeljek pa so prišle skupaj vse družbe cele dekanije. Bila je lepa pridiga, velika procesija in prav lep shod na prostem. Skratka: bilo je zares vredno, veličastno praznovanje desetletnice. — **Družbe kranjske dekanije** so pa imele binkoštni torek skupen shod na Brezjah. Sešlo se je 1200 deklet. Posebno lepa in spodbudna je bila procesija v cerkev. — Kakega poročila o teh dveh slovesnostih, žal, nismo prejeli.

Podgora pri Gorici. — Desetletnica Marijine družbe. — Dne 28. maja t. l. je praznovala dekliška Marijina družba v Podgori desetletnico svojega obstanka. Družbo je pred 10 leti ustanovil mnogozaslužen, zdaj že pokojni preć g. Jožef Golob. Slavnost svoje desetletnice je obhajala dekliška Marijina družba nad vse sijajno. Na praznik Kristusovega Vnebohoda se je pričela tridnevna, katero sta vodila domaći gospod kurat Ciril M. Vuga in preć g. dr. Ignacij Kobal, stolni vikar v Gorici. Vse tri dni so veselo pritrkovali zvonovi, ki so naznanjali slovesen dan. Na predvečer so grmeli tudi še topiči, pred cerkvijo je stal slavolok z napisom: »Marija, mi smo Tvoji!« — Napočil je 28. maj, krasen majniški dan, ki ga je že

ob prvi zori pozdravilo pritrkovanje zvonov in grmenje topičev. Podgora je vstala in se praznično odela, da primerno praznuje slavnost Marijine družbe. Vsa služba božja se je vršila slovesno z azistenco, družbeni zbor pa je pel krasno in tako še bolj povzdignil slovesnost službe božje. Popoldne dne 28. maja se je po govoru g. kurata vršila po vasi s kipom Matere božje procesija, katero je ob azistenci vodil preć g. monsignor Jožef Pavletič, stolni kanonik in dekan v Gorici. Od vseh strani so se začele shajati Marijine hćere zunanjih družb, ki so bile povabljene, da se udeležijo slovesnosti svoje posestrime v Podgori. Prišle so Marijine hćere iz Gorice, iz Št. Ferjana, Cerovega, Mirna, Bilj, Kronberga, in se združile s podgorskimi Marijinimi hćerami v najlepši procesiji, kar jih je kdaj videla Podgora. V procesiji je stopalo okoli 600 Marijinih hćera, samo belo oblečenih je bilo nad 300. Krasni in ganljivi so bili prizori raznih skupin v procesiji, v kateri so se nosile razne družbene zastave, trakovi z napisi na Marijo in nepopisno veliko cvetja. Marijine hćere in mlajše novinke in najmanjše »prosilke« (aspirantinke) so stopale za procesijo v tako dovršeno sestavljenih skupinah, da je moral pogled nanje ganiti vsakega ĉloveka. Nad vse krasen pa je bil prizor, ko je nad vso to vrsto Marijinih hćerá na prestolu v procesiji priplavala Marija, ka-

tero je obdajala trojna, vedno bolj se niža-joča vrsta Marijinih otrok. In pred prestolom Marijinim in spredaj in zadaj so se glasili zbori domače družbe in drugih družb, vse je pelo čast in hvalo Mariji, majnikovi Kraljici, in vmes so gremeli topiči in zvonovi so peli Mariji pozdrave. Procesije se je udeležila tudi domača družba krščanskih žen in mater, Kat. izobraževalno, Kat. podporno društvo z zastavo, šolska mladina in drugi domačini v zelo velikem številu. Mnogo oko je rosilo ob pogledu na to veličastno procesijo, in vedno nepozabljiv ostane ta dan vsakemu, ki se je udeležil tega jubileja dekliške Marijine družbe v Podgori. — V Podgori imamo evharistični odsek in sicer imata ta odsek skupno dekliška Marijina družba in družba krščanskih žen in mater; ta odsek šteje danes 104 članice. Število sv. obhajil se je po tem odseku znatno povišalo. — V dekliški Marijini družbi smo letos upeljali »prosilke«, kakor imenujemo pri nas aspirantije. Sprejetih je bilo letos v družbo 52 prosilk.

Zaplana. Pri nas smo imeli od 12. do 16. maja duhovne vaje. Vodil jih je č. o. Avguštin Čampa z Viča. Naravnost uzorno se jih je udeleževala ob krasnem vremenu cela fara, in upamo, da bodo ti lepi dnevi ostali vsem Zaplanincem še dolgo v najlepšem spominu.

Dekliške Marijine družbe starološke dekanije so napravile 29. majnika skupno romanje na Koroško k Gospej Sveti in popoldne na Perovo pri Beljaku. Romanja se je udeležilo osem gospodov voditeljev in 475 družabnic; zastopanih je bilo 14 družb. Hitro se je oglasilo dovolj udeležencev za poseben vlak. Obiščemo dve božji poti; posebno stara slovenska božja pot pri Gospej Sveti je znana po naših krajih, ker se ustavijo tukaj romarji, ki gredo k sv. Emi. Kdo bi pa tudi rad ne videl zgornjega dela Gorenjske, Koroško s Celovcem in Beljakom? In vse to opravimo v enem dnevu in imamo svoj vlak. Okrog polnoči so že ropotali vozovi po poljanski in selški dolini proti Trati, odkoder nas je potegnil dolg vlak proti Kranju. Ob 7. uri zjutraj se je že razvila lepa procesija od kolodvora proti cerkvi. V štirih oddelkih smo peli litanije. Med mogočnim zvonjenjem so nas sprejeli domači gospodje. Ginljivo je bilo, ko so vse udeležence pristopile k sv. obhajilu. S solzami v očeh nam je rekel ob slovesu gospod dekan: »Srečni Kranjci, ki imate take organizacije; kdaj bomo prišli Korošci za Vami.« Le prehitro smo se morali posloviti od Matere božje.

Vesele slovenske pesmi so se razlegale iz vlaka ob Vrbskem jezeru proti Beljaku. Cel dan tako jasno pomladansko vreme. Ko smo izstopili na Trati, smo bili enih misli: lepo je, ko nastopi doma Marijina družba, še lepše drugod. Tega dne ne pozabimo.

Ribno pri Bledu. Na binkoštni torek se je Marijina družba iz Ribnega skoraj polnoštevno udeležila romanja na Brezje. Ondi je bila sv. maša; dekleta so prejela sv. obhajilo. Bila je tudi volitev nove prednice, ker se je prejšnja prednica omožila. Izvoljena je bila z veliko večino glasov Marjeta Plemelj iz Sela. Isti dan je prišla na Brezje celokupna Marijina družba kranjske dekanije, 156 deklet, katerim so šla naša z zastavo nasproti.

Gorje. Dne 28. maja je č. g. kanonik dr. Ferd. Čekal sprejel 18 deklet v Marijino družbo. — Glavno skrb smo sedaj posvetili prepotrebni razširjenju naše župne cerkve. Dekliška družba sama je zložila že nad 400 kron. Kadar jih bomo nabrali 1000, bom pa poročal.

Teharje. Kako se gibljemo? Žal, jako slabo. Naša, pred leti tako cvetoča dekliška Marijina družba, — o mladeniški niti govora ni — začela je hirati in pešati. Vzrok temu je neko tajno sovraštvo med članicami in nezaušnjost do gg. voditeljev, ki se trudijo, da bi spravili družbo zopet v pravi red k novemu življenju. Članice se razgubljajo po krčmah (!), povsod jih je dosti, samo pri ljubelem Jezusu jih je bore malo. Ker vsa opominjevanja ne izdajo nič, bo treba temeljite operacije. Liberalci in nemčurki ne maramo v družbi! Boljše je manj članic, pa te trdne, zanesljive, kakor pa cela armada mevž. Le pri »Bogoljubu« se kaže nekaj napredka vsled neumorne agitacije g. voditelja; od 16 izvodov avanzirali smo na 44; no nekaj je le. Upamo, da bomo mogli v prihodnje kaj boljšega poročati.

S Čateža pod Zaplazom. Dne 25. majnika so naš prečastiti gospod župnik na novo sprejeli v Marijino družbo 21 deklet. Zdaj nas je že 102. Lepo število za malo župnijo čateško! Imamo I. in II. obhajilno zvezo, h kateri je pristopilo precej deklet in pridno sprejemajo tudi vsak dan sveto obhajilo. Družba treznosti tudi šteje 23 udov, 1 mladenič in 22 deklet, 1 popolna abinentka.

Marijina družba pri uršulinkah v Mekinjah. Natihoma se razvija Marijina dekliška družba v uršulinskem samostanu. Pred štirimi leti ustanovljena, je prirasla že do lepega števila 64 pridnih Marijinih otrok in 16 enako marljivih aspirantinj. Na dan svete

Angele je obhajala Marijina družba za sklep šmarnic lepo domačo slovesnost. Blagoslovili in v družbeno sobo slovesno prenesli smo krasno dovršeni kip Brezmadežne, delo gosp. Pengova, kiparja v Ljubljani. Veselja so žarele oči in srca Marijinih otrok, ko smo postavili kip Brezmadežne na pripravljen oltarček. Vsi smo bili le ene misli: Tega je dosedaj manjkalo naši družbi! Naj ljuba Mati Marija blagoslavlja svoje mekinjske otroke ter obilno povrne dobrotnikom veliko-dušne darove!

Naklo. Skoro vsa dekleta naše župnije, čez 100 po številu, so združene v kongregaciji; vse te brez izjeme, so se dale zapisati v družbo treznosti. Glavni hvalevredni napredek pa je preizkušnja značajnosti Marijinih družabnic. Dne 28. maja je priredila ena tukajšnja gostilna ples, niti ena naših Marijinih hčera se tega ni udeležila; bilo je le par obrabljenih »fantovskih metla«, ki so pričale resnico: Dekle, ako ni v Marijini kongregaciji, je na plesu. Že res, da nekaterim družabnicam ne dopade strogost naše Marijanske kongregacije, a neka modra strogost je pri Marijini družbi potrebna. Želeti bi bilo le, da bi se tako vzorna, vse hvale vredna disciplina naših Marijinih hčera dala tudi izvesti pri naših fantih!

Bohinjska Bela. Po skoro desetletni boleznini je koncem majnika umrla članica naše dekliške družbe Minca Kelbl. Bila je vse-skozi zvesta družabnica; tudi takrat, ko je bivala po službah v tujini se je vedno zanimala za družbo, bila ž njo v zvezi ter jo po moči podpirala. Dolgotrajno bolezen je prenašala voljno in vdano ter je zajemala moč in tolažbo v sv. zakramentih. Na svoj god, praznik Marije pomočnice kristjanov je bila še previdena, drugi dan, na Vnebohod pa je med molitvijo zaspala za večno. Družba jo je spremila z zastavo k večnemu počitku ter so skoro vse dekleta na dan pogreba prejele sv. obhajilo, katero so darovale za ranjko sosestro.

Z Iga. Mladeniška in dekliška Marijina družba sta imeli 14. maja lepo slovesnost, ko je gospod Jožef Plantarič, dekanijski voditelj, sprejel nove članice v Marijino družbo. Sprejetih je bilo ta dan 24 deklet. Oglasilo se jih je še več, ali sedaj so bile še premlade. V navdušenem nagovoru, ki ga je imel gospod dekanijski voditelj na obe družbi, je poudarjal in lepo pojasnil pomen Marijinih družb. Tudi fantov se je že precej oglasilo za družbo, katerih sprejem bo pozneje enkrat. Zelo lepo je, da so vsi Orli tudi v Marijini družbi. — Da bi se nove članice še bolj utrdile v dobrih

sklepih, so šle precej v torek 16. maja na Brezje poklonit se svoji zavetnici Kraljici Pomočnici. V gorečnosti do Marije so tudi tam vse pristopile k sv. obhajilu. Celo pot in v cerkvi so prepevale lepe Marijine pesmi.

Na Dobrovi pri Ljubljani je vprizorila dekliška Marijina družba na Vnebohod in naslednjo nedeljo igrokaz »Dve materi«. Z veliko požrtvovalnostjo so se dekleta učila in zato tudi pri vprizoritvi dosegla lep uspeh. Z učenjem, priredbo odra in kostumov se je mnogo trudila naša gdč učiteljica Lina Hann, kateri se družba tem potom javno zahvali za njen velik trud. Tako dela prava ljudska učiteljica. Kaj pa z vstopnino? Vsa vstopnina se je obrnila v dobre namene. Nekaj se je porabilo za kostume itd., 10 K je družba poslala Slovenski Straži, 50 K pa za petega bosanskega novomašnika. (Gl. Bogoljub št. 4, str. 143.) — **Mladeniška Mar.** družba ima poročati žalostno novico: 1. junija t. l. je nepričakovano umrl eden njenih najstarejših in najzvestejših članov Franc Seliškar, komaj star 23 let. Ostali družbeniki so pri prvem shodu po njegovi smrti, ki je bil na binškošno nedeljo, izmolili zanj skupno sv. rožni venec in na binškošno ponedeljek so vsi zanj darovali sv. obhajilo.

Iz Trsta. Danes naj poročamo malo o naših odsekih. Te-le imamo: 1. **Evharistični.** Ta lepo napreduje. Mnogo jih pristopa pridno k mizi Gospodovi. Pa tudi druge, ki niso v družbi, pridobiva za cerkev in sv. zakramente. Neko deklet, ki že 14 let ni bila pri spovedi, je ena iz odseka pripravila zopet k spovedi. Dosti jih zahaja k sv. maši, ki prej niso hodile. 2. **Pijev odsek** za razširjenje dobrega časopisja in odvrnitev slabega. 3. **Rafaelov** je začel tudi gibati. Dekleta hodijo čakati na kolodvor prihajajoče v Trst in jih vodijo v Marijin dom, druge pa odvrtačajc od slabih družčin. 4. **Odsek svete Marte.** Tudi dobro deluje. Dekleta šivajo, pletejo, vezejo, likajo itd. 5. **Pevski** tudi ne spi. Krasno prepevajo v Marijinem domu in v cerkvi. 6. **Odsek sijonskih hčera** za clepšavo cerkve. Ta je posebno priden. Da ste vi videli, kako okrašena je bila naša cerkev na naš družbeni praznik. Vsa v cvetju! 50 luči je gorelo. (Ne zamerite: Enega vam še manjka. Morda uganete, katerega.)

Iz Fojane v Brdih. Fojane se nahajajo 1½ ure severno od Kormina ob jezikovni in skoro tudi državni meji italijanski. Ljudstvo je verno in slovensko, pa žalibog ni popolnoma gospodar te krasne sadonosne in vinorodne zemlje, ampak je večinoma najemnik grofa veleposestnika. Živlienske razmere so

tedaj posebno ob slabi letini precej težavne. Kakor marsikje drugod je bil tudi tukaj ples glavno razvedrilo mladine. Da se ta razvada prepereči in se mladina ohrani verna, нравna in narodna, smo lani ustanovili Kat. slov. izobraževalno društvo z odsekom »Orel«, ki se dviga in tu čuva našo slovensko zemljo. — Zdaj smo pa tudi ustanovili prekorigo Marijino družbo za dekleta. Na cerkveni shod sv. Florjana dne 7. maja je v to povabljeni g. profesor dr. Ličan iz Gorice imel slavnostni govor in je ob navzočnosti sosednih gospodov duhovnikov sprejel 35 deklet v Marijino družbo ter 10 novink. Še eno deklico, katere ta dan ni bilo mogoče radi boleznih sprejeti v družbo, je domači gospod sprejel prihodnjo nedeljo. Dekleta so se več mesecev pripravljala na ta zanje veseli dan, se pridno vadile v petju za šmarnice in družbene namene; sklenile so še to poletje s svojimi prihranki si nabaviti družbeno zastavo.

Kanal, 24. maja 1911. Prva Marijina hčerka je umrla v nedeljo, 21. maja, imenom Nežica Morel. Vse Marijine hčere, njene tovarišice, so jo spremljale k zadnjemu počitku. Kaj takega Kanal še ni videl. Zakaj bila je lepa družba; nad sto deklet jo je spremljalo. Na grobu je voditelj družbe izpregovoril v slovo nekaj besedi. — Na sv. Alojzija dan je bil 2. slovesni sprejem v družbo, zakaj oglasilo se jih je že zopet lepo število.

Šmarje pri Jelšah. Na Binkoštno nedeljo smo imeli slovesen sprejem novih udov v Marijino družbo. Na novo sprejetih je bilo 13 mladeničev in 37 deklet. Preč. g. dekan Bohanec je ob sprejemu govoril družbi ginjlive in bodrilne besede. — Naša družba šteje sedaj 55 mladeničev in 230 deklet. Lani smo si napravili prekrasno zastavo, letos za Veliko noč pa lep novi križ za procesije pri Marijini družbi. Stal je 80 kron. Notranje življenje v družbi je zadovoljivo. »Bogoljuba« mora po naših pravilih vsak član Marijine družbe vsaj čitati, — če si ga že ne more naročiti. Pa jih je tudi 60 naročenih. Mnogo deklet se je v družbi privadilo pogostnemu svetemu obhajilu — celo vsakdanjemu. Fantje iz družbe so obenem Orli. Sedaj bomo opravljali šestnedeljsko Alojzijevo pobožnost skupno v cerkvi po večernicah. Težave imamo le s fanti, ker jih še velika večina — sicer ne hudobnih — ni v Marijini družbi in Bog vé, če se bodo sploh dali kdaj pridobiti. Daj Bog in Marija!

Rajhenburg. V nepozabnem spominu bode nam mladenkam ostal dan 25. marca! V obilnem številu smo se zbrale pri shodu. Zjutraj ob pol 9. uri smo imele sv. mašo in

med sv. mašo skupno sv. obhajilo. Res, slovesen trenotek, ko 400 Marijinih hčerá pristopi k mizi Gospodovi. Popoldne ob 2. uri so stopili na prižnico č. g. Tratnik, voditelj Marijine družbe, ki so nam lepo razložili pomen pogostega sv. obhajila. V prekrasnem Marijinem mescu smo pa, kolikor je bilo v naši moči, vsako jutro prihajale k šmarnicam in se udeležile vsakdanjega sv. obhajila. Pa tudi v mescu, ki je posvečen presv. Srcu, nismo izostale, kajti na dan 17. junija smo se zopet zbrale pri družbenem oltarju in skupno zapele »Veš, o Marija«.

Spominjajte se umrlih sosester:

- Eliza Potrč, stara 70 let;
- Eliza Lender, stara 16 let;
- Apolonija Meglič, 6. febr. v Tržiču;
- Jožefa Ahačič, 20. marca v Tržiču;
- Ivanka Smolik, 23. marca v Novem mestu, 27 let;
- Ana Merše, članica armade sv. Križa v Novem mestu;
- Marija Nastran 28. maja Studeno pri Selcih;
- Marija Slapničar, Št. Vid nad Ljubljano, stara 30 let.

Listnica uredništva. Podgora pri Gorici. Lepo ste obhajali desetletnico. Tako je treba, da! Le lepo in slovesno pri Mar. družbah, da imaje udje več veselja! — Kdaj bo shod vodnikov goriške nadškofije? — Sv. Peter v Sav. dol. Svetinje se lahko vedno nosijo, a le na verižici; na traku pa le ob slovesnih prilikah. Morda bi bila tudi za stalno nošnjo primernejša malo manjša svetinjica. To velja ne samo vam, ampak tudi drugim. — Na neko vprašanje: Ako je kdo pred sodnijo kaznovan zaradi kakega pregreška, ki mu jemlje dobro ime, in ni po krivici obsojen, se mora seveda iz družbe izbrisati. Lahko je pa kdo tudi po krivici (po zmoti) obsojen ali pa zaradi pregreška, ki mu dobrega imena ne jemlje; v tem slučaju pa nikakor ne gre koga iz družbe brisati.

Par dopisov je moralo počakati do prihodnjic.

Za veliki mladeniški shod, o katerem je »Bogoljub« že parkrat pisal, se zdajle, ko se list zaključuje, ne ve še za gotovo, ali bo letos ali se bo preložil. Pojavile so se neke težave. Odločiti se mora v nekaj dneh. Če bo, boste izvedeli iz drugih listov.

SLOVENSKI MISIJONAR

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda.

Letno poročilo.

Pred osemsto leti so se v zahodni Evropi kristjani s klicem: »Bog hoče!« navduševali za križarske vojske, da bi Sveto deželo, zemeljsko domovino našega Gospoda Jezusa Kristusa, rešili iz nevernške sužnosti. Tako se tudi sedaj z istim geslom »Bog hoče!« nove trume pridružujejo miroljubni križarski vojski, »Apostolstvu sv. Cirila in Metoda« in podobnim bratovščinam, ki z molitvijo, miloščino in apostolskim misijonskim delom pospešujejo napredek katoliške vere na Jutrovem ter hočejo razkolne kristjane pripeljati nazaj v naročje sv. Cerkve. To delo se sme po pravici primerjati miroljubni križarski vojski. Cerkveni razkol je namreč kriv, da je zemeljska domovina Jezusa Kristusa in njegove matere Marije v turški oblasti, da je Carigrad, prvo Marijino mesto, še vedno glavno mesto turške države. Šele potem, ko bodo razkolni kristjani z apostolskim delom rešeni iz razkola, šele potem se bodo vzhodne dežele mogle rešiti iz nevernške sužnosti. Zato smo prepričani, da Bog hoče, da Bog na poseben način podpira in blagoslavlja delo »Apostolstva sv. Cirila in Metoda«.

Nepričakovan napredek našega Apostolstva je brez dvoma sad posebnega blagoslova božjega. Lansko leto je bilo 10.000 udov; do novega leta 1911 se je število udov podvojilo, tako da je sedaj vseh udov že nad 20.000. V Ljubljani sami je nad 2600 udov. Izmed župnij zunaj Ljubljane se najbolj odlikuje Škofja

Loka s 1260 udi. Zelo se odlikujejo župnije: Cerklje pri Kranju (853), Križe pri Trziču (489), Komenda (266), Mengeš (660), Rakitna (218), Srednja vas (492), Šmarije (400), Šmartin pod Šmarno goro (303), Trnovo na Notranjskem, Polica, Žabnica, Žalina, Stopiče, Svibno, Žužemberk in še nekatere druge. Natančneje število udov po posameznih župnijah smo objavili v posebni knjižici »Kraljestvo božje na Jutrovem«.

Velik in stanoviten uspeh je Apostolstvo doseglo posebno tam, kjer se je delo v zmislu pravil (§ 3 b), razdelilo med zaupnike in so se ustanovile skupine z nabiravcem ali nabiravko na čelu. Naj bi se letos ob godu sv. Cirila in Metoda povsod tako uredilo! Vsaka vas naj ima svojega zaupnika. Zaupniki, nabiravci in nabiravke, naj si napravijo posebne zapisnike udov. Vpisovalnih pol imamo še dosti na razpolago.

Marijine družbe so doslej še največ storile za razširjenje Apostolstva. Apostolstvo je izročeno posebnemu varstvu Device Marije. Zato se ne čudimo, da so se Marijine družbe tako zavzele za Apostolstvo. Mnoge Marijine družbe so ustanovile v ta namen posebne odseke; druge bodo pa to gotovo storile ob letošnjem godu sv. Cirila in Metoda. Marijinim družbam priporočamo, da se pri svojih prireditvah spominjajo Apostolstva in zapuščenih misijonov na Jutrovem; priporočamo se, da nam pomagajo razširjati naše lepe knjige in naše misijonske razglednice.

Nabrani prispevki.

Za leto 1910 je imelo Apostolstvo 5455 K 59 v skupnih dohodkov; stroškov za poštino, podobice in druge tiskovine je bilo 445 K 62 v; torej čistih dohodkov 5009 K 97 v. Dohodki so se takole razdelili: za misijone v Makedoniji 700 kron; za bolgarske misijone v Bolgariji, Odriču, odrinski okolici in v Carigradu skupno 2190 K; za druge misijone na vzhodu 1070 K; za Bosno 450 K; za »Velehradsko akademijo« 350 K; za Slovence v tujini 250 K.

Razen tega je Apostolstvo nabralo še okoli 4000 K izrednih darov za razne misijone na Jutrovem. Vsi darovi so bili naznanjeni v »Bogoljubu«.

Še eno opombo o letnih prispevkih. Letni prispevek posameznih udov je zato tako majhen, da lahko tudi ubožnejši pristopijo; vse druge pa lepo prosimo, da prostovoljno kaj več prispevajo. Gg. poverjeniki in zaupniki tožijo, da jim udje napravljajo precej dela, če preveč gledajo na vinarje. Mnogi udje so se zato že odločili, da bodo redno plačevali po 30 vinarjev, drugi po 40 vinarjev (tisti, ki želijo letno poročilo), nekateri pa celo po kroni. Saj celo šolski otroci za »Dejanje sv. Detinstva« plačujejo po 48 v na leto. Par vinarjev se vam morebiti nič ne pozna, a pri toliko tisočih udov bi se povišali dohodki za tisoče. Poglejte, s par vinarji lahko pomagate, da se bode podpora za tako zapuščene misijone na Jutrovem pomnožila za tisoče kron. Seveda je vse to samo prostovoljno; radodarnosti se namreč ne stavijo meje. Plačuje se tudi lahko v polletnih ali mesečnih obrokih; od poverjenikov, nabiravcev in nabiravk je odvisno, kako naj se to uredi.

Uspehi.

»Akoravno nam ni dano vedeti časa ali ure, katero je Oče v svoji moči v cerkveno zedinjenje določil, bomo vendar videli moč zedinjene molitve in bomo pričeli najbolj čudnih izpreobrnjenj; ker Bog hoče, da bi bili vsi ljudje zveličani po eni

njegovi pravi Cerкви.« Te Slomškove besede se uresničujejo nad našim Apostolstvom. Po dveh letih, odkar je bilo ustanovljeno Apostolstvo, smo res pričeli čudovitih uspehov in spreobrnjenj. Kakor je Apostolstvo doma nepričakovano napredovalo, tako so imeli tudi misijoni na Jutrovem nepričakovane uspehe. Napredek katoliške vere med Rusi, med Bolgari v odrinski okolici in v Makedoniji je gotovo tudi v zvezi z našimi molitvami. Z našo podporo se prenavljajo in zidajo cerkve in šole v bolgarskih misijonih. Katoličani in misijonarji, ki so v svoji zapuščenosti omahovali, se čutijo poživljene, ko vidijo, da so dobili toliko novih prijateljev in dobrotnikov. Ko pišemo tole poročilo, nam prihajajo še vedno pisma z veselimi novicami in z najiskrenejšimi zahvalami iz misijonov. Misijonarji in njih verniki se svojih prijateljev in dobrotnikov vedno spominjajo v svojih molitvah.

Tako torej vidite, da se dado z združenimi močmi brez posebnega truda doseči veliki uspehi. Nadaljujte torej svoje apostolsko delo vsaj s kratko bratovsko molitvijo in z malo miloščino. Poglejte tudi sprejemno podobico in nikar ne prezrite, da imajo udje dolžnost, Apostolstvu pridobivati novih udov. Pridobivajte torej novih udov in novih prijateljev za misijone na Jutrovem! To je v resnici apostolsko delo.

Nazadnje opozarjamo, da je 5. julija god sv. Cirila in Metoda, glavni društveni praznik Apostolstva. Dne 5. julija, ali v osmini, torej tudi v nedeljo 9. julija, se udje pod navadnimi pogoji lahko udeležijo popolnega odpustka. Nad 20.000 nas je. Gotovo se bode to poznalo v cerkvi, pri obhajilni mizi in pri raznih prireditvah. Ob godu sv. Cirila in Metoda se bodo pobirali letni prispevki in se vpisovali novi udje.

Natančnejše bode te brali o našem delu in naših uspehih v našem letnem poročilu, v knjigi »Kraljestvo božje na Jutrovem«. To knjigo bodo prejeli v začetku

julija vsi udje, ki bodo razen neznatnega letnega prispevka darovali vsaj še 10 v. V knjigi je mnogo lepih poročil in podob iz misijonov na Jutrovem. Videli bode te podobo starčka Pantelejmona, naših prijateljev iz Derviške Mogile in Mostratlija ter Bolgarčkov iz misijonskega semenišča. Nad vse drugo vas bode pa razvese-

lila čudovito lepa in ginljiva misijonska povest »Marica«.

Ko zahvaljujemo Boga za toliko pomoč, obenem prosimo ude, naj ostanejo vedno goreči in stanovitni v apostolskem delu za razširjanje in utrjevanje kraljestva božjega — pod mogočnim varstvom Device Marije ter sv. Cirila in Metoda.

Sv. Ciril in Metod.

Dne 5. julija praznujemo god svetih slovanskih apostolov. Ne pozabimo, da sta oba velika svetnika katoliške cerkve in zgled pravih katoliških misijonarjev. Kot misijonarja sta zapustila svojo domovino, da bi mogla razširjati kraljestvo božje na zemlji. Apostolska, misijonska misel je vodila vse njune želje in delo. Sv. Ciril je na smrtni postelji molil: »O Bog, pomnoži svojo cerkev z novimi množicami in združi vse v edinosti«; molil je torej za razširjanje sv. vere in za zedinjenje razkolnikov. Isto misel je tudi sveti Metod priporočal svojim učencem. Častimo ju torej tako, da se jima zahvaljujemo za dar prave vere in da to hvaležnost kažemo s podpiranjem misijonov na vzhodu. Tako nas opominjata papež Leon

XIII. in škof Slomšek, ki piše: »Za nezalužen dar prave vere se Bogu najlepše zahvalimo, ako po bratovščini (Apostolstvu) sv. Cirila in Metoda odločenim sestram in bratom v naročje sv. Cerkve pomagamo.«

Letos se bode pod pokroviteljstvom nekaterih škofov sestavila prošnja na sv. očeta, da bi sv. Cirila in Metoda proglasili za posebna patrona cerkvene edinosti in vsega dela v ta namen. Upanje je, da bodo sv. oče to prošnjo radi uslišali. Potem se bode češčenje svetih slovanskih apostolov gotovo še bolj razširilo, molitve vernikov se bodo pomnožile in delo za zedinjenje razkolnikov bode gotovo zelo napredovalo. To zadevo posebno priporočamo v molitev.

Družba za spreobrnjenje judovskega ljudstva.

Francoski samostan »Notre Dame de Sion« deluje za spreobrnjenje izraelskega ljudstva. Hčere sionske redovnice darujejo Bogu vse svoje življenje in zatajevanje edino za ubogo judovsko ljudstvo. Lep in vzvišen je ta namen in gotovo Bogu dopadljiv. Seveda se vsi ne morejo vsemu odpovedati in stopiti v samostan, a morejo se udeležiti ravno tistih milosti, ako enkrat na dan molijo primerno molitvico. Bila sem že večkrat napróšena iz Pariza, kjer je materni dom sionskih hčerâ, ako bi ne bilo mogoče razširiti to »družbo molitve« med Slovenci, da bi se mogli udeležiti tudi tukaj onih odpust-

kov, ki jih sveta Cerkev deli tem družabnikom.

Vem, da naš narod ni med zadnjimi in tolažbe polna misel me navdaja, upajoč, da se bodo dobile na Slovenskem tudi goreče duše, ki rade skrbe za blagor bližnjega; upam, da bodo rade pošiljale svoje molitve k Bogu za ubogo ljudstvo izraelsko. Še nikoli se ni slišalo o tolikem številu spreobrnjenih Judov, kakor sedaj. Dne 6. junija bila sem sama pričujoča v Parizu v kapeli Siona pri krstu dvajsetletne judovske gospodične. Kako je vendar to ginljivo! Gotovo, da k temu mnogo pripomore »družba molitve« vernikov.

Kdor torej želi vstopiti v to družbo, naj samo pošlje ime, priimek in kraj na moj naslov in jaz bom imena poslala na Francosko v Pariz. Lepo bi bilo, da bi cele družine to molitev opravljale, kakor sem čitala da je na Tirolskem, kjer imena vernikov tudi celih vasi pošljejo v Pariz. Upam, da bo sčasoma tako tudi na Slovenskem.

Naslov: Terezija Koritnik, Senožeče št. 127 (Notranjsko).

Molitev za spreobrnjenje izraelskega ljudstva.

Dobrotni Bog, Oče usmiljeni! Mi To milo prosimo po brezmadežnem Marijinem srcu in po priprošnji očakov in svetih apostofov, da se s sočutnim pogledom ozreš na ostanke Izraela, da pridejo do spoznanja Jezusa Kristusa, našega edinega Izveličarja, in da se udeleže dragocenih milosti odrešenja.

Oče, odpusti jim, saj ne vedo kaj delajo! (100 dni odpustka, Leon XIII.)

Plovdiv.

Plovdiv je drugo glavno mesto mladega bolgarskega kraljestva. Tukaj imajo očetje asumpcionisti veliko katoliško gimnazijo, trgovsko in ljudsko šolo. Z gimnazijo je združen velik zavod za sinove iz boljših bolgarskih rodbin. Tako se vzgaja nov rod bolgarskega razumnštva, ki ima priliko od blizu spoznavati katoliško vero in bo torej znal ceniti veliko korist katoliške vere za Bolgare. Nekdanji učenci te katoliške gimnazije se nahajajo v različnih imenitnih službah, pet jih je celo med poslanci bolgarskega državnega zbora. Tako se pripravljajo tla za lepšo prihodnost bolgarskega naroda.

V zavodu se popolnoma brezplačno vzgaja več siromašnih dečkov iz bolgarskih katoliških rodbin. Ti bodo enkrat dobri katoliški učitelji in duhovniki. Misijonarji jih morajo prav z vsem preskrbeti.

Zraven šol imajo asumpcionisti malo katoliško župnijo, izobraževalno društvo sv. Cirila in Metoda ter dve Vincencijevi družbi.

Letos imajo velike skrbi. Mesto bode nanovo uredilo ulice in ceste. V ta namen bode treba odstopiti velik del poslopja in zidati nova poslopja. To bo veljalo na stotoisoče.

Misijonska poročila.

NOVA VELIKA MISIJONSKA HIŠA V AMERIKI.

Amerikanski škofje so na svojem letošnjem zborovanju sklenili, da ustanove ameriškano misijonsko semenišče, v katerem se bodo mladi ameriškanski katoličani pripravljali za misijonski poklic. Takoj, ko potrde sv. oče ta sklep, se bode začelo z izpeljavo tega načrta. V približno 10 letih bodo vzgojeni za poganske misijone, šli po svetu oznanjat evangelij. Stoletja so prihajali misijonarji skoro samo iz Francije, Belgije in Italije. Šele v zadnjem času je vzgojila tudi Angleška v Mill Hill semenišču, katero je bil ustanovil kardinal Vaughan, misijo-

narje in jih poslala v poganske dežele. Naj torej za temi sedaj pride tudi Amerika!

ZDRUŽENE DRŽAVE V AMERIKI.

V Združenih državah ima katoliška cerkev 13 nadškofov, 97 škofov, 12.650 svetnih duhovnikov in 4434 redovnikov, vseh skupaj torej 17.084 duhovnikov. Katoliških prebivalcev je 14.618.761; v službi je približno 14.000 duhovnikov, torej se računa na vsakih 1000 duš 1 duhovnik. — Župnij je 9017, takozvanih misijonskih postaj s cerkvami je 4444, torej je vseh cerkva 13.641. Semenišč je 82 s 6969 bogoslovci, deških zavodov 225, višjih dekliških šol 696, župnijskih šol 4972 z

1.270.131 učenci, sirotišnic 285 s 51.938 otroci, zavetišč za stare ljudi je 100, skupno število otrok v katoliških zavodih je 1.482.699. Katoliških časopisov je 320 v 11 jezikih. Vsekakor je katoliška cerkev v Združenih državah kljub velikim izgubam in kljub težavam, katere ima dušno pastirstvo med vedno na novo došlimi naseljenci, največja verska družba.

Delovanje pariškega misijonskega semenišča v Aziji obsega 2 nadškofiji, 7 škofij in 22 apostolskih vikarijatov, v katerih živi 230.732.584 duš. Od teh je 1.500.522 katoličanov. Med temi deluje 39 škofov, 1306 evropskih misijonarjev pariškega semenišča, 839 duhovnikov-domačinov, 345 redovnikov iz raznih redov, duhovnikov in bratov, 4170 sester in 3185 katehistov. Semenišč je 45, v katerih se pripravlja 2174 domačih mladeničev za duhovski stan. Cerkva in kapelice je 5688, šol je 4534 s 139.428 učenci, sirotišnic 361 s 15.512 otroci, obrtnih šol je 104 s 3091 učenci, lekarn za revne ljudi je 497, bolnišnic in hiralnic je 120. Moških samostanov je v misijonskem okrožju pariškega semenišča 31, ženskih 228. Krščenih je bilo lani 32.550 poganov, med temi 8492 v smrtni uri, potem 57.440 otrok krščanskih starišev in 138.551 umirajočih poganških otrok. Poleg teh se je spreobrnilo tudi še 331 protestantov. Spovedi je bilo opravljenih 3.282.600, sv. obhajil je bilo 4.752.300; to kaže, da je v teh misijonskih krajih res cvetoče krščansko življenje. Po zadnjem pismu sv. očetu o pogostem prejemanju sv. obhajila je število sv. obhajil povsodi naraslo. — Misijonsko semenišče je izgubilo v zadnjem letu 30 ljudi, pa je poslalo meseca decembra 51 novih delavcev v te kraje. Žalibog se tudi tukaj zelo čuti pomanjkanje duhovnikov na Francoskem. To pomanjkanje dela misijonarjem velike skrbi. Semenišče ni več v stanu, poslati dovolj delavcev v Gospodovem vrtu v misijonske kraje v Aziji.

God sv. Cirila in Metoda, dne 5. julija, je glavni bratovski praznik »Apostolstva (in bratovščine) sv. Cirila in Metoda«; dne 5. julija ali v osmini, torej tudi v nedeljo 9. julija se udje lahko udeležijo popolnega odpustka; od navadnimi pogoji.

Ura molitve za misijone na Jutrovem. Po priporočilu presvetlega knezoškofa ljubljanskega se bode prvo nedeljo v juliju po vseh cerkvah ljubljanske škofije opravila ura molitve v namen »Apostolstva sv. Cirila in Metoda« in za zedinjenje razkolnikov.

Srce Jezusovo in razkol. V posvetitvi presvetemu Srcu Jezusovemu molimo: »Kralj

bodi tistih, ki jih loči razkol, in pokliči jih nazaj v zavetje resnice in k edinosti vere, da bo kmalu en hlev in en pastir.« To prošnjo so posvetitvi pristavili papež Leon XIII. z željo, da bi se vsi častivci Srca Jezusovega spominjali tudi zapuščenih razkolnikov.

Na Velegradu, starem prestolnem mestu sv. Cirila in Metoda na Moravskem, se bode letos od 26. do 29. julija vršil tretji shod za cerkveno zedinjenje. Učeni možje različnih narodov in iz različnih dežel se bodo sešli in posvetovali, kako bi se moglo pospešiti cerkveno zedinjenje naših razkolnih bratov. Tudi naše »Apostolstvo sv. Cirila in Metoda« bo po svojih zastopnikih zastopano na tem shodu. Celo v Carigradu in na Ruskem se zanimajo za shod in priznavajo, da je velikega pomena za cerkveno zedinjenje. Letos se bomo posvetovali o mnogih važnih rečeh, kako bi moglo naše delo še hitreje napredovati. Bravcem »Bogoljuba« priporočamo, da se v svojih molitvah spominjajo tega shoda, naj bi ga Bog obilno blagoslovil.

Podobice sv. Cirila in Metoda. Lepe podobice sv. slovanskih apcstolov se dobivajo v prodajalni »Katol. tiskovnega društva« (Ničman); manjše zelo lične po 3 K 70 vin., druge po 3 K 100 komadov.

Sprejemne podobice, vpisovalne pole in druge tiskovine »Apostolstva sv. Cirila in Metoda« se dobivajo pri Apostolstvu v Ljubljani (Semeniška ulica) in v prodajalni »Katoliškega tiskovnega društva« (Ničman).

Kraljestvo božje na Jutrovem. Izdalo »Apostolstvo sv. Cirila in Metoda« (II. letno poročilo). — Na prvem mestu je prelepa in ginljiva misijonska povest »Marica« o grški deklici, ki je na priprošnjo Matere božje dobrega sveta umrla kot katoličanka. Potem pa se vrste lepa in zanimiva poročila iz katoliških misijonov na Jutrovem. V knjigi je šest lepih podob iz misijonov. Bravci »Bogoljubovi« se bodo razveselili slike starčka Pantelejmona ter slik naših prijateljev iz Derviške Mogile, iz Sudžaka, Mostratlja in iz misijonskega semenišča Kara-Agač. Udje »Apostolstva sv. Cirila in Metoda« dobijo to knjigo pri svojih poverjenikih za 10 vinarjev; za druge velja knjiga 24 vinarjev.

Marija, mati krščanske edinosti. »Apostolstvo« in druge podobne bratovščine se zatekajo v posebno varstvo Matere božje. Tudi na Jutrovem še niso pozabili na Marijo; zato je tem več upanja, da se bodo na njeno priprošnjo razkolniki enkrat povrnili v naročje prave Cerkve. Mnogi častivci Matere božje

bodo sv. očeta prosili, naj bi v ta namen lavretanskim litanijam pridejali klic: »Marija, mati krščanske edinosti«.

MILOŠČINA ZA SV. DEŽELO UDOV ARMADE SV. KRIŽA.

Pri udih svojih skupin so nabrali pospeševalci in pospeševalke: Ivana Poljanec, Idrija, 12 K; Jakob Kržič v Šmarati 413 K 30 vin.; Karolina Knoblehar v Novem mestu 74 K 30 vin.; Alojzij Wetzel na Mitlovi 11 K 60 vin.; Marija Bukovec, Topol, 9 K 60 vin.; P. Hijacint Repič v Kopru 15 K; Neža Žurman v Ljubljani 42 K; Eliz. Brumec v Studenicah 9 K 80 vin.; Marija Strgar, Volče, 13 K 10 vin.; Terezija Jakše, Razdrto, 36 K 20 vin.; Uršula Hrovat, Ledeča vas, 48 K; Jera Šlibren, Dobrunje, 37 K; Marija Kolšek, Fodvrh, 41 K 20 vin.; Erjavcova Miholič Marija v Bratonicah 42 K; Marija Krašovic, Celje, 24 K; Florijan Rahne, Celje, 78 K; Neža Križman, Ljubljana, 48 K; Uršula Bizjan, Moravče, 16 K; Jera Kalan, Cerklje, 30 K 60 vin.; Marija Bajt, Cerklje, 12 K; po uredništvu »Bogoljuba« 86 K 62 vin.; posamezne osebe 293 K 82 vin.; Glasilo armade sv. Križa »Bogoljub« je dobivalo brezplačno 18 skupin v 89 iztisih. P. I. K.

Darovi.

Za odkup pogankega otroka, ki naj dobi pri krstu ime Marija: P. n. Ivana Grajzer 22 K; za odkup poganke deklice, krščene na ime Ana: A. B. iz Butanjeve (župnija Št. Jošt) 25 K.

Za »Dejanje sv. Detinstva«: Čč. gg.: Fr. Zorko, mestni kaplan pri Sv. Petru v Ljubljani 68 K 50 v; Martin Kerin, župnik v Boštanju 19 K 40 v; Val. Jerše, kaplan v Poljanah nad Šk. Loko 11 K 98 v; Jak. Aljaž, župnik na Dovjem 43 K; Karel Škulj, kaplan v Loškem potoku 14 K 04 v; Ant. Pfajfar, župnik v Dražgošah 5 K; Fran Vovko, kaplan na Vrhnikih 107 K; p. n. uredništvo »Bogoljuba« 210 K.

Za Bosno: G. Jurij Flajnik, Joliet, Amerika 100 K. — Dekl. Mar. družba na Vrhnikih 20 K in nekaj obleke. — Za novomašnika: Neim. 10 K, Mar. družba na Dobrovi 50 K. — Za Marijin dom v Sarajevu: Mar. družba v Semiču 60 K 60 v.

Za najpotrebni. misijone: Anton Maljavac, Jelšane 10 K; Neim. 10 K, M. Mencinger, Bohinj 10 K.

Za bolgarske reveže: Marija Brodnik 5 K.

Za afrik. misijone: J. Magdič 1 K; z Dobrave pri Kropi 10 K, M. družabnice sv. Petra 17 K; Fr. Skala 5 K.

Za misijone: Neim. 10 K, z Dovjega 18 K, Neim. 2 K 30 v.

Za odkup pog. otroka: Horjulski prvobohajanci 20 K.

Za armado sv. Križa: Župnija Cerklje Gor. 30 K, Neim. 60 K.

Za sv. Detinstvo: Župnija Cerklje 29 K; Ter. Petrič 3 K; Fr. Skala 3 K.

Za cerkev Jez. Srca na Beneškem: Fr. Skala 5 K.

Za Rafaelovo družbo: Fr. Skala 2 K.

Za cerkev v Derviški Mogili: Mariborski bogoslovci 21 K.

Za bolgarske misijone: K. izobraževalno društvo v Framu 10 K; Mat. Bobnar 3 K 40 v. Fr. Skala 5 K.

Za bolgarski vsakdanji kruh: Neimenovan po g. župniku G. Potokar (Bočna) 20 K; neimenovana iz Soštanja 20 K; M. Cajnkar 1 krono.

Za bratovščino sv. Dizma (za duše v vicah): Č. g. M. Kerin, župnik v Boštanju, 5 K; p. n. Ivana Grajzer 2 K.

Ober-Maresloh na Nemškem. Predno sem odšla v Lurd, sem obljubila, ako me Mati božja ozdravi, v »Bogoljubu« se zahvaliti. — Bila sem že dvakrat operirana, pa mi zato ni bilo nič boljše. Trpela sem včasih grozne bolečine in nobeden zdravnik mi ni mogel nič olajšati. Ko sem dobila Lasserjevo knjigo v roke, sem bila močno ginjena, in srčno želela iti v Lurd pomoči iskat. Letos 8. maja sem doživela to srečo, da so me vzeli nemški romarji iz Kolina in Achena seboj. Kaj sem tam doživela ne morem popisati.

Samo toliko: Hvalimo Boga, da smo v katoliški cerkvi in da nam je ravno v tej dal Marijo, najboljšo Mater! Veliko bolnikov je po težavni poti prihitelo tja, vsi v nadi; pa niso bili vsi ozdravljeni na telesu, pač pa na duši. Potolaženi smo vzeli slovo od Marije, saj smo videli, kako rada nam pomaga, ako je nam v izveličanje. Jaz z lastnimi očmi sem videla dve čudežni ozdravljenji, ki sta se zgodili hipoma pri težko bolnih. Ozdravljenih pa je bilo več. Tudi jaz ne čutim nič več bolečin. Prosila sem, naj mi vsaj toliko odleže, da ne bom godrnjala nad svojo boleznijo; nekaj rada trpim, saj morajo drugi še veliko več. Jamska Mati Božja me je uslišala; hude bolečine so odvezete. Druge slabosti pa rada prenašam.

Marija Orehovec v Ober-Maresloh

30. Nedelja. Zadnja v mescu. Popolni odpustek: Vsem, ki trikrat na teden skupno molijo z drugimi sv. rožni venec.

Darovi:

Darovi bratovščini presv. Rešn. Telesa od 19. dec. 1910 do 10. junija 1911: Vavta vas 32 K 56 v, Bevke 34 K 78 v, Sela pri Šumbergu 57 K 20 v, Tomišelj 50 K, Hinje 47 K 60 v, Rob 70 K, Sv. Gregor 117 K, Rudnik 36 K, Češnjice 34 K, Dobrniče 100 K, Preska 4 K 60 v, Begunje pri Cerknici 44 K 40 v, Sostro 80 K, Križe pri Tržiču 65 K, Bučka 32 K, Trnovo na Notr. 102 K, Draga 35 K, Sv. Lenart nad Škofjo Loko 35 K 30 v, Podbrezje 56 K, Sv. Gora pri Litiji 34 K, Smartin pri Kranju 87 K, Sv. Križ pri Litiji 86 K, Besnica 90 K, Orehek 20 K, Predvor 50 K, Ustje 20 K, Šent Vid nad Ljubljano 75 K, Sv. Trije Kralji 140 K, Zasip 30 K, Podbrezje 56 K, Zagradec 41 K, Žužemberk 70 K, Preloka 13 K 60 v, Janče 75 K 50 v, Naklo 88 K 70 v, Velesovo 140 K, Primskovo pri Litiji 38 K 60 v, Selca 147 K 54 v, Bukovšca 35 K 62 v, Št. Jošt nad Vrhn. 54 K 87 v, Stari Log pri Koč. 61 K 52 v, Mavčiče 77 K 20 v, Mokronog 30 K 6 v, Rova 35 K, Breznica 118 K, Metlika 93 K 80 v, Motnik 75 K, Št. Vid pri Zat. 102 K 40 v, Sv. Gora 10 K, Reteče pri Škofji Loki 67 K, Vrhpolje pri Mor. 38 K, Sv. Križ nad Jesen. 20 K, Zaplana 54 K, Dobrava 56 K, Grahovo 47 K, Smartin pri Litiji 60 K, Sv. Peter v Ljubljani 150 K, Duplje 54 K, Vranja peč 35 K, Kresnice 75 K, Javorje nad Škofjo Loko 40 K, Trata 67 K 20 v, Fara pri Kostelu 44 K 30 v, Šenčur pri Kranju 95 K, Voglje 44 K, Olševk 31 K, Sv. Helena 50 K, Kostanjevica 19 K 62 v, Dol 65 K, Brdo 50 K, Mengeš 250 K, Ribno 60 K, Smarje 70 K, Ovčiše 33 K 38 v, Nova Oselica 40 K, Vič 97 K, Domžale 164 K, Ajdovec 40 K, Zg. Tuhinj 50 K, Dobovec 30 K 42 v, Škocijan pri Turjaku 80 K, Kovor 20 K, Begunje Gor. 43 K 40 v, Črni Vrh n. J. 80 K, Stari Log, Koč., 12 K 60 v, Čemšenik 130 K, Stara Loka 100 K, Sv. Jakob ob S. 78 K 20 v, Stopiče 62 K 40 v, Radovica 24 K, Brusnice 26 K 80 v, Št. Jernej 160 K, Ježica 86 K, Prežganj 81 K, Podraga 77 K 50 v, Budanje 89 K 43 v, Mirna peč 51 K 50 v, Žabnica 82 K, Homec 144 K 20 v, Črnuče 46 v, Zagradec (drugič) 10 K, Moravče 180 K, Sv. Ožbalt 32 K, Peče 20 K, Kopanj 40 K, Preska 31 K, Komenda 232 K, Zallog 50 K, Boh. Bistrica 85 K, Besnica 200 K, Blagovica 42 K, Boštanj 38 K, Stara Oselica 53 K, Vrhpolje pri Vipavi 31 K, Prečna 40 K, Vače 36 K, Vrabče 15 K, Brezovica 131 K 80 v, Dragatuš 46 K 20 v, Kamna gorica 65 K 60 v, Javorje pri Litiji 20 K, Štanga 23 K 50 v, Rakitna 83 K 40 v, Ljubno 50 K, Ledine 20 K, Prežganj 81 K, Zagorje ob Savi 76 K, Šturije 55 K, Poljane nad Škofjo Loko 74 K 70 v, Cerklje

147 K 60 v, Suhorije 27 K, Preserje 80 K, Tržič 20 K, Idrija 100 K, Spitalič 80 K, Trnovo Ljublj. 45 K, Adlešiči 38 K, Dolenji Logatec 64 K 42 v, Dovje 43 K, Dobrepolje 93 K, Vrhnika 295 K, Kolovrat 50 K, Dob 230 K, Bled 217 K, Tunice 52 K, Podlipo 41 K, Zlato polje 13 K 60 v, Horjul 90 K, Št. Lovrenc 100 K, Višnja gora 100 K, Golo 42 K 40 v, Leše 20 K, Poljanica 40 K, Mozelj 39 K, po č. uršulinkah 132 K, Rotar M. 40 K, Benkovič Franca 2 K, Kcgovšek Mar. 2 K, p. n. prošt Sajovic 2 K, Aleksandrine Loger 2 K, po č. g. dr. Mrharju 23 K, Uršula Širaj (Rob) 10 K, po »Bogoljubu« 80 K, Berlogar Urška 2 K, Kmet Katar. 2 K, Wurzer Ter. 2 K, g. Špilar 2 K, Franca Pucihar 2 K, Franca Grčar 2 K, Terez. Završan 2 K, Sotler 2 K, M. Klein 2 K, Ana Šmalc 2 K, več neimenovanih 67 K 50 vin.

Gričar & Mejač

Ljubljana, Prešernova ulica 9

priporočata svojo največjo zalogo zgotovljenih oblek za gospode, dečke in otroke in novosti v konfekciji za dame.

187 (12)

Hitro odločiti

se morajo tiste dame, ki bočejo naročiti od tu navedenega blaga. — 1 kupon 25 metrov pisane in karir. damskega modnega blaga barve 110 cm šir. kompl. za 5 vel. oblek in raznih novih modern. vzorcih po 19 K pri naročbi 1 kupona.

Dalje:

40 do 45 metrov lepo sortiranih ostankov samo po 16 K, prvovrstni ostanki po 18 K

obstoječi iz flanel za bluze in srajce, modnega ripsa, cefira, oksforda za srajce, posteljnih prevlek, blaga za predpasnike, belega platna za srajce in kratka oblačila. Ostanki so od 6 do 15 metrov dolgi, zajamčeno pralni in najboljše kakovosti, razpošilja po povzetju

Ikalnica platna Karl Kohn, Nachod V.

Na željo pošiljam od vseh mojih izdelkov vzorce zastonj in franko.

Podpirajte in
razširjajte naše
časopisje.

Boli lajšajoče, hladilno, zdravljenje pospešujoče

Praško domače mazilo

iz lekarne B. Fragner-ja Praga

Dobi se v vseh lekarnah
Pristno le po 70 vin. in s to
varstveno znamko.

3079a

Zavod za tehnične in elektrotehnične naprave

(nasproti kavarne „Evropa“)

na Dunajski cesti št. 22 — LJUBLJANA

konces, podjetje za električne naprave, napeljavo električne luči in prenos moči, telefonske in brzozavne naprave. Dobava in montiranje **motorjev na bencin in petrolin ter Diesel-ovih motorjev.**
— V zalogi vedno v veliki izbi: **elektromotorji, ventilatorji, obločnice, žarnice, telefoni, vsakovrstni inštalacijski material, mazilna olja in masti, sesalke, svetilniki za elektriko in plin ter sploh vse tehnične potrebščine.**

Mehanična delavnica

sprejema vsakovrstna mehanična dela in popravila vsakovrstnih strojev. Dela se izvrše solidno, točno in po najnižjih cenah. Proračuni na zahtevo zastoj.

Zavod za tehnične in elektrotehnične naprave.

Benarni promet do 31. decembra 1910
čez 87 milijonov kron.

Najboljša in najsigurnejša
prilika za štedenje!

Stanje vlog dne 31. decembra 1910
čez 21 milijonov kron.

Ljudska posojilnica

registrovana zadruga
z neomejeno zavezo

Ljubljana, Miklošičeva cesta št. 6, prtiličje, v lastni hiši nasproti hotela „Union“ za frančiškansko cerkvijo

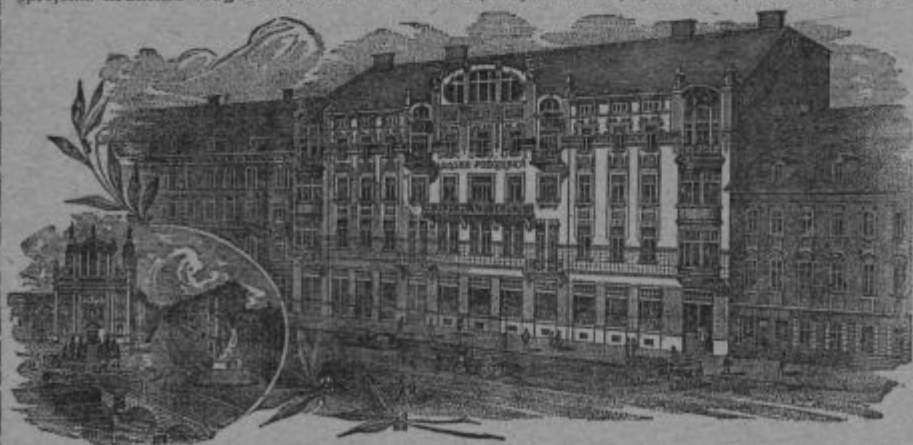
sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8 ure zjutraj do 1. ure popoldan ter jih obrestuje po 4 in pol odstotkov brez

kakega odbitka, tako da prejme vložnik od vsakih vložnih 100 kron čistih K 4-50 na leto.

Lastna glavn.
K 608.996-84

Za nataganje po pošti so poštno-hran. položnice na razpolo-ganje. Sprejema tudi vloge od svojih zadruž-nikov na tekoči račun ter daje istim posojila proti vknjižbi z in brez amortizacije, na osebni kredit (proti poroštvu) in zlastavi vrednostnih papirjev. Menjice se nakulant, eskomptirajo.

MARIJIN TRG
Dr. Ivan Susteršič, predsed. Josip Šiška, stolni kanonik podpredsed. Odborniki: Anton Belec, posestnik, podjetnik in trgovec v St. Vidu n L. Fran Povše, vodja, graščak, državni in deželni poslanec. Anton Kobl, posestnik in irgovec, Breg p B. Karol Kauschegg, veleposestnik v Ljubljani. Matija Kolar, stolni dekan v Ljubljani. Ivan Kregar, svetnik trg. in obrt zbornice in hišni posestnik v Ljubljani. Fran Leskovic, hišni posestnik in blagajnik „Ljudske posojilnice“. Ivan Pollak ml., tovarnar. Karol Pollak, tovarnar in posestnik v Ljubljani. Gregor Šlibar, župnik na Rudniku.

„Katoliška Bukvarna v Ljubljani“

priporoča knjige:

Večna molitev

pred Jezusom v zakramentu ljubezni. Izdaja z velikim tiskom. Cena v trpežni vezavi z rdečo obrezo K 3.—, z zlato obrezo K 3.90. — Ta izdaja je tiskana s tako velikimi črkami, kakor ta-le sestavek. Obsega vseh 30 ur pred sv. Rešnjim Telesom, mašne in druge molitve in pa pasjon ali popis Kristusovega trpljenja.

Voditelj v srečno večnost.

Molitvenik. Cena v fini trpežni vezavi z rdečo obrezo K 1.40, z zlato obrezo in fino vatiranimi platnicami K 2.—. — Ta molitvenik je zelo popoln in obsega na 247 straneh poleg vseh potrebnih — za razne prilike prirejenih molitev — tudi stvarno razlago najpotrebnejših resnic sv. vere. Kljub svoji mnogostranski krasni vsebini pa ima tako priročno žepno obliko, da ga lahko spraviš v vsak žep, ne da bi te količkaj oviral.

Bogu kar je božjega.

Spisal Finžgar. Dobi se v raznih vezavah po sledečih cenah: K 1.—, 1.80, 2.20, 3.—, 4.50, 4.60. — Ta molitvenik je zelo fino opremljen in ima tudi prav majhno pripravno obliko.

Nemščina brez učitelja.

Sestavil dr. Leopold Lenard. Cena K 1.20. — Kdor se hoče naučiti nemškega jezika brez učitelja, naj si omisli to knjigo. To je edino porabna knjiga, saj pravi pisatelj v predgovoru: „Vsakega jezika se je treba učiti in-vsako učenje zahteva truda. Knjiga, ki ti obeta, da se boš kakšnega jezika naučil brez truda in v nekoliko urah ali dnevih, laže in te hoče samo goljufati. — Mi ne obetamo, da se boste iz te slovnice naučili nemškega jezika brez truda in pa že v nekoliko dnevih, pač pa, da se ga boste naučili s kolikor mogoče majhnim trudom in v kolikor mogoče kratkem času.“